

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

59e jaargang

18 januari 2016

Inhoud

IV Informatie

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2016/C 016/01	Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i>	1
---------------	---	---

V Bekendmakingen

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2016/C 016/02	Zaak C-439/13 P: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 12 november 2015 — Elitaliana SpA/Eulex Kosovo [Hogere voorziening — Overheidsopdrachten voor diensten — Gemeenschappelijk optreden 2008/124/GBVB — Oproep tot indiening van offertes betreffende helikopterondersteuning aan de missie Eulex Kosovo — Beroep tegen het gunningsbesluit — Artikel 24, lid 1, tweede alinea, VEU — Artikel 275, tweede alinea, VWEU — Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) — Bevoegdheid van het Hof — Artikel 263, eerste alinea, VWEU — Begrip orgaan of instantie van de Unie — Maatregelen die aan de Europese Commissie kunnen worden toegerekend — Verschoonbare dwaling]	2
2016/C 016/03	Zaak C-572/13: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 12 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de cour d'appel de Bruxelles — België) — Hewlett-Packard Belgium bvba/Reprobel cvba (Prejudiciële verwijzing — Harmonisatie van de wetgevingen — Intellectuele eigendom — Auteursrecht en naburige rechten — Richtlijn 2001/29/EG — Uitsluitend reproductierecht — Beperkingen en restricties — Artikel 5, lid 2, onder a) en b) — Beperking voor reprografie — Beperking voor privékopieën — Vereiste dat de beperkingen coherent worden toegepast — Begrip „billijke compensatie” — Inning van een heffing op multifunctionele printers, bij wijze van billijke compensatie — Evenredige vergoeding — Forfaitaire vergoeding — Zowel forfaitaire als evenredige vergoeding — Berekeningswijze — Begunstigden van de billijke compensatie — Auteurs en uitgevers — Bladmuziek)	3

2016/C 016/04	<p>Zaak C-632/13: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 19 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Högsta förvaltningsdomstol — Zweden) — Skatteverket/Hilkka Hirvonen (Prejudiciële verwijzing — Vrij verkeer van personen — Gelijke behandeling — Inkomstenbelasting — Inkomsten van aan een bronbelasting onderworpen niet-ingezeten belastingplichtigen — Uitsluiting van elke aan de persoonlijke situatie van de belastingplichtige verbonden belastingaftrek — Rechtvaardiging — Mogelijkheid voor niet-ingezeten belastingplichtigen om te kiezen voor de op ingezeten belastingplichtigen toepasselijke regeling en om deze aftrekken te genieten)</p>	4
2016/C 016/05	<p>Zaak C-103/14: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 12 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Vilniaus apygardos administracinis teismas — Litouwen) — Bronius Jakutis, Kretingalės kooperatinė ŽŪB/Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos, Lietuvos valstybė [Prejudiciële verwijzing — Landbouw — Verordening (EG) nr. 73/2009 — Artikelen 7, lid 1, 10, lid 1, 121 en 132, lid 2 — Uitvoeringshandelingen van die verordening — Geldigheid in het licht van het VWEU, de Toetredingsakte van 2003 en de beginselen van non-discriminatie, rechtszekerheid, bescherming van het gewettigd vertrouwen, en behoorlijk bestuur — Modulatie van de rechtstreekse betalingen aan de landbouwers — Verlaging van de bedragen — Niveau van de rechtstreekse betalingen in de lidstaten van de Europese Gemeenschap zoals zij op 30 april 2004 was samengesteld en in de lidstaten die op 1 mei 2004 zijn toegetreden — Ontbrekende bekendmaking en gebrekkige motivering]</p>	5
2016/C 016/06	<p>Zaak C-115/14: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 17 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Oberlandesgericht Koblenz — Duitsland) — RegioPost GmbH & Co. KG/ Stadt Landau in der Pfalz (Prejudiciële verwijzing — Artikel 56 VWEU — Vrij verrichten van diensten — Beperkingen — Richtlijn 96/71/EG — Artikel 3, lid 1 — Richtlijn 2004/18/EG — Artikel 26 — Overheidsopdrachten — Postdiensten — Regeling van een regionale entiteit van een lidstaat waarbij inschrijvers en hun onderaannemers worden verplicht zich ertoe te verbinden om een minimumloon te betalen aan het personeel dat de prestaties verricht die het voorwerp uitmaken van een overheidsopdracht)</p>	6
2016/C 016/07	<p>Zaak C-121/14: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 12 november 2015 — Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland/Europees Parlement, Raad van de Europese Unie (Beroep tot nietigverklaring — Verordening (EU) nr. 1316/2013 tot vaststelling van de financieringsfaciliteit voor Europese verbindingen — Projecten van gemeenschappelijk belang die betrekking hebben op het grondgebied van een lidstaat — Goedkeuring van die lidstaat — Verlenging van een corridor voor goederenvervoer per spoor — Rechtsgrondslag — Artikelen 171 VWEU en 172, tweede alinea, VWEU)</p>	7
2016/C 016/08	<p>Zaak C-198/14: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 12 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Helsingin hovioikeus — Finland) — Valev Visnapuu/Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki) en Suomen valtio — Tullihallitus (Prejudiciële verwijzing — Artikelen 34 VWEU en 110 VWEU — Richtlijn 94/62/EG — Artikelen 1, lid 1, 7 en 15 — Verkoop op afstand en vervoer van alcoholhoudende dranken vanuit een andere lidstaat — Accijns op bepaalde drankverpakkingen — Vrijstelling indien de verpakkingen onder een statiegeld- en retoursysteem vallen — Artikelen 34 VWEU, 36 VWEU en 37 VWEU — Vereiste van een vergunning voor de detailhandel in alcoholhoudende dranken — Monopolie op de detailhandel in alcoholhoudende dranken — Rechtvaardiging — Bescherming van de gezondheid)</p>	8
2016/C 016/09	<p>Zaak C-219/14: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 11 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Birmingham Employment Tribunal, Verenigd Koninkrijk) — Kathleen Greenfield/The Care Bureau Ltd (Prejudiciële verwijzing — Sociale politiek — Kaderovereenkomst inzake deeltijdarbeid — Organisatie van de arbeidstijd — Richtlijn 2003/88/EG — Recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon — Berekening van het recht op vakantie in geval van verlenging van de arbeidstijd — Uitlegging van het pro rata temporis-beginsel)</p>	9

2016/C 016/10	Zaak C-223/14: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 11 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria — Spanje) — Tecom Mican SL, José Arias Domínguez (Prejudiciële verwijzing — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Betekening en kennisgeving van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken — Begrip „buitengerechtelijk stuk” — Onderhandse akte — Grensoverschrijdende gevolgen — Werking van de interne markt)	9
2016/C 016/11	Zaak C-241/14: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 19 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Baden-Württemberg — Duitsland) — Roman Bukovansky/Finanzamt Lörrach (Prejudiciële verwijzing — Fiscale bepalingen — Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen — Verband tussen deze overeenkomst en bilaterale verdragen ter voorkoming van dubbele belastingheffing — Beginsel van gelijke behandeling — Discriminatie op grond van nationaliteit — Onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie — Grensarbeiders — Inkomstenbelasting — Verdeling van de belastingbevoegdheid — Fiscale aanknopingsfactor — Nationaliteit)	10
2016/C 016/12	Zaak C-325/14: Arrest van het Hof (Negende kamer) van 19 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van beroep te Brussel — België) — SBS Belgium NV/Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (SABAM) (Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2001/29/EG — Artikel 3, lid 1 — Mededeling aan het publiek — Begrippen „mededeling” en „publiek” — Distributie van televisieprogramma’s — „Directe injectie”-techniek)	11
2016/C 016/13	Zaak C-422/14: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 11 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona — Spanje) — Christian Pujante Rivera/Gestora Clubs Dir SL, Fondo de Garantía Salarial (Prejudiciële verwijzing — Sociale politiek — Collectief ontslag — Richtlijn 98/59/EG — Artikel 1, lid 1, eerste alinea, onder a) — Begrip ‚werknemers die gewoonlijk werkzaam zijn’ in de betrokken bedrijfseenheid — Artikel 1, lid 1, tweede alinea — Begrippen „ontslag” en „beëindigingen van de arbeidsovereenkomst die in beginsel gelijk moeten worden gesteld met een ontslag” — Wijzen van berekening van het aantal ontslagen werknemers)	12
2016/C 016/14	Zaak C-505/14: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 11 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Münster — Duitsland) — Klausner Holz Niedersachsen GmbH/Land Nordrhein-Westfalen (Prejudiciële verwijzing — Artikel 107 VWEU en artikel 108 VWEU — Staatssteun — Steun verleend in strijd met artikel 108, lid 3, VWEU — Beslissing van een rechter van een lidstaat houdende vaststelling van de geldigheid van de overeenkomst waarbij die steun wordt verleend — Gezag van gewijsde — Conforme uitlegging — Doeltreffendheidsbeginsel)	12
2016/C 016/15	Zaak C-455/15 PPU: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 19 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varbergs tingsrätt — Zweden) — P/Q [Prejudiciële verwijzing — Prejudiciële spoedprocedure — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake ouderlijke verantwoordelijkheid — Verordening (EG) nr. 2201/2003 — Artikel 23, onder a) — Gronden tot weigering van de erkenning van beslissingen betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid — Openbare orde]	13
2016/C 016/16	Zaak C-478/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Baden-Württemberg (Duitsland) op 8 september 2015 — Peter Radgen, Lilian Radgen/Finanzamt Ettlingen	14
2016/C 016/17	Zaak C-502/15: Beroep ingesteld op 22 september 2015 — Europese Commissie/Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland	14
2016/C 016/18	Zaak C-508/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Verwaltungsgericht Berlin (Duitsland) op 24 september 2015 — Sidika Ucar/Land Berlin	15

2016/C 016/19	Zaak C-509/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Verwaltungsgericht Berlin (Duitsland) op 24 september 2015 — Recep Kilic/Land Berlin	16
2016/C 016/20	Zaak C-528/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Nejvyšší správní soud (Tsjechische Republiek) op 7 oktober 2015 — Policie ČR/Salah Al Chodor e.a.	16
2016/C 016/21	Zaak C-534/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Judecătoria Satu Mare (Roemenië) op 12 oktober 2015 — Pavel Dumitraş, Mioara Dumitraş/BRD Groupe Société Générale — Sucursala Satu Mare	17
2016/C 016/22	Zaak C-542/12: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italië) op 16 oktober 2015 — Strafzaak tegen Angela Manzo	18
2016/C 016/23	Zaak C-543/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 19 oktober 2015 — Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE)/Premier ministre, Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie	18
2016/C 016/24	Zaak C-545/15: Beroep ingesteld op 16 oktober 2015 — Europese Commissie/Republiek Polen	19
2016/C 016/25	Zaak C-555/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Administrativo e Fiscal de Leiria (Portugal) op 28 oktober 2015 — Bernard Jean Marie Gabarel/Fazenda Pública	20
2016/C 016/26	Zaak C-558/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal da Relação do Porto (Portugal) op 2 november 2015 — Alberto José Vieira Azevedo e.a./CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal — Fundo de Garantia Automóvel	20
2016/C 016/27	Zaak C-563/15: Beroep ingesteld op 4 november 2015 — Europese Commissie/Koninkrijk Spanje . .	21
2016/C 016/28	Zaak C-577/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 9 november 2015 door SV Capital OÜ tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 9 september 2015 in zaak T-660/14, SV Capital OÜ/Europese Bankautoriteit (EBA)	22
2016/C 016/29	Zaak C-588/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 12 november 2015 door LG Electronics, Inc. tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 9 september 2015 in zaak T-91/13, LG Electronics, Inc./Europese Commissie	23
2016/C 016/30	Zaak C-596/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 13 november 2015 door Bionorica SE tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 16 september 2015 in zaak T-619/14, Bionorica SE/Europese Commissie	24
2016/C 016/31	Zaak C-597/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 13 november 2015 door Diapharm GmbH & Co. KG tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 16 september 2015 in zaak T-620/14, Diapharm GmbH & Co. KG/Europese Commissie	25

Gerecht

2016/C 016/32	Zaak T-1/08 INTP: Arrest van het Gerecht van 18 september 2015 — Buczek Automotive/Commissie („Procedure — Interpretatie van arrest”)	27
2016/C 016/33	Zaak T-278/10 RENV: Arrest van het Gerecht van 24 november 2015 — Wesergold Getränke/BHIM — Lidl Stiftung (WESTERN GOLD) [„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk WESTERN GOLD — Oudere nationale, communautaire en internationale woordmerken Wesergold, Wesergold en WESERGOLD — Relatieve weigeringsgrond — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Beslissing op het beroep — Artikel 64, lid 1, van verordening nr. 207/2009 — Motiveringsplicht — Recht om te worden gehoord — Artikel 75 van verordening nr. 207/2009”]	27
2016/C 016/34	Zaak T-670/13 P: Arrest van het Gerecht van 24 november 2015 — Commissie/D’Agostino („Hogere voorziening — Incidentele hogere voorziening — Openbare dienst — Arbeidscontractant — Besluit tot niet-verlenging — Zorgplicht — Schending van artikel 12 bis, lid 2, van het Statuut — Motiveringsplicht — Verkeerde opvatting van het dossier”)	28
2016/C 016/35	Zaak T-107/14: Arrest van het Gerecht van 19 november 2015 — Griekenland/Commissie [„EOGFL — Afdeling Garantie — ELGF en Elfpo — Van financiering uitgesloten uitgaven — Verordening (EG) nr. 1782/2003 — Bedrijfstoeslagregeling — Nationale reserve — Toekenningscriteria — Risico voor het Fonds — Randvoorwaarden”]	29
2016/C 016/36	Zaak T-126/14: Arrest van het Gerecht van 24 november 2015 — Nederland/Commissie [„EOGFL — Afdeling Garantie — ELGF en Elfpo — Financiële correctie wegens niet opgeven van rente — Motiveringsplicht — Verplichting om rente te berekenen — Artikel 32, lid 5, van verordening (EG) nr. 1290/2005 — Gelijkwaardigheidsbeginsel — Zorgvuldigheidsplicht”]	30
2016/C 016/37	Zaak T-223/14: Arrest van het Gerecht van 25 november 2015 — Ewald Dörken/BHIM — Schürmann (VENT ROLL) [„Gemeenschapsmerk — Nietigheidsprocedure — Gemeenschapswoordmerk VENT ROLL — Absolute weigeringsgronden — Beschrijvend karakter — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 52, lid 1, en artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening (EG) nr. 207/2009”]	31
2016/C 016/38	Zaak T-248/14: Arrest van het Gerecht van 25 november 2015 — Masafi/BHIM — Hd1 (JUICE masafi) [„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk JUICE masafi — Ouder nationaal woordmerk masafi — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]	31
2016/C 016/39	Zaak T-249/14: Arrest van het Gerecht van 25 november 2015 — Masafi/BHIM — Hd1 (masafi) [„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk masafi — Ouder nationaal woordmerk masafi — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]	32
2016/C 016/40	Zaak T-320/14: Arrest van het Gerecht van 25 november 2015 — Sephora/BHIM — Mayfield Trading (Weergave van twee verticale golvende lijnen) [„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk dat twee verticale golvende lijnen weergeeft — Nationaal en internationaal beeldmerk dat een verticale golvende lijn weergeeft — Relatieve weigeringsgrond — Geen verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]	33

2016/C 016/41	Zaak T-520/14: Arrest van het Gerecht van 25 november 2015 — bd breyton-design/BHIM (RACE GTP) [„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk RACE GTP — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EG) nr. 207/2009”]	33
2016/C 016/42	Zaak T-526/14: Arrest van het Gerecht van 19 november 2015 — Matratzen Concord/BHIM — Barranco Rodriguez en Barranco Schnitzler (Matratzen Concord) [„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk Matratzen Concord — Oudere nationale woordmerken MATRATZEN — Relatieve weigeringsgrond — Bewijs van het gebruik — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), en artikel 42, lid 2, van verordening (EG) nr. 207/2009”]	34
2016/C 016/43	Zaak T-539/14: Arrest van het Gerecht van 19 november 2015 — North Drilling/Raad („Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Beperkende maatregelen ten aanzien van Iran ter voorkoming van nucleaire proliferatie — Bevriezing van tegoeden — Beoordelingsfout — Werking in de tijd van de gevolgen van een nietigverklaring”)	35
2016/C 016/44	Zaak T-629/14: Arrest van het Gerecht van 25 november 2015 — Jaguar Land Rover/BHIM (Vorm van een auto) [„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor een driedimensionaal merk — Vorm van een auto — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]	36
2016/C 016/45	Zaak T-763/14: Arrest van het Gerecht van 25 november 2015 — Soprema/BHIM — Sopro Bauchemie (SOPRAPUR) [„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Gemeenschap — Woordmerk SOPRAPUR — Ouder gemeenschapswoordmerk Sopro — Relatieve weigeringsgrond — Soortgelijke waren en overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]	37
2016/C 016/46	Zaak T-190/15: Arrest van het Gerecht van 24 november 2015 — Intervog/BHIM (meet me) [„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk meet me — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]	37
2016/C 016/47	Zaak T-187/15: Beschikking van het Gerecht van 10 november 2015 — Compagnia Trasporti Pubblici e.a./Commissie („Staatssteun — Onderneming die netwerken van autobusverbindingen in Campanië exploiteert — Door de Italiaanse autoriteiten na een arrest van de Consiglio di Stato betaalde compensatie voor openbardienstverplichtingen — Besluit van de Commissie waarbij de maatregel onverenigbaar wordt verklaard met de interne markt — Beroep ingesteld door ondernemingen die zich in een situatie bevinden die vergelijkbaar is met die van de ontvanger van de steun”)	38
2016/C 016/48	Zaak T-188/15: Beschikking van het Gerecht van 10 november 2015 — Compagnia Trasporti Pubblici e.a./Commissie („Staatssteun — Onderneming die netwerken van autobusverbindingen in Campanië exploiteert — Door de Italiaanse autoriteiten na een arrest van de Consiglio di Stato betaalde compensatie voor openbardienstverplichtingen — Besluit van de Commissie waarbij de maatregel onverenigbaar wordt verklaard met de interne markt — Beroep ingesteld door ondernemingen die zich in een situatie bevinden die vergelijkbaar is met die van de ontvanger van de steun”)	39
2016/C 016/49	Zaak T-532/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 11 september 2015 door Z tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 30 juni 2015 in zaak F-64/13, Z/Hof van Justitie	39
2016/C 016/50	Zaak T-582/15: Beroep ingesteld op 11 september 2015 — Silver Plastics en Johannes Reifenhäuser/Commissie	40

2016/C 016/51	Zaak T-617/15: Beroep ingesteld op 3 november 2015 — Chic Investments/BHIM (eSMOKING-WORLD)	43
2016/C 016/52	Zaak T-621/15: Beroep ingesteld op 9 november 2015 — Tractel Greifzug/BHIM — Jiangsu Shenxi Construction Machinery (Vorm van een motorisch aangedreven lier)	44
2016/C 016/53	Zaak T-623/15: Beroep ingesteld op 10 november 2015 — Lidl Stiftung/BHIM (JEDE FLASCHE ZÄHLT!)	44
2016/C 016/54	Zaak T-624/15: Beroep ingesteld op 6 november 2015 — European Food e.a./Commissie	45
2016/C 016/55	Zaak T-625/15: Beroep ingesteld op 10 november 2015 — Spa Monopole/BHIM — YTL Hotels & Properties (SPA VILLAGE)	46
2016/C 016/56	Zaak T-629/15: Beroep ingesteld op 12 november 2015 — Hako/BHIM (SCRUBMASTER)	47
2016/C 016/57	Zaak T-634/15: Beroep ingesteld op 12 november 2015 — Frinsa del Noroeste/BHIM — Frigoríficos Unidos (Frinsa LA CONSERVERA)	48
2016/C 016/58	Zaak T-635/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Tuum/BHIM — Thun (TUUM)	48
2016/C 016/59	Zaak T-636/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Infratel Italia e.a./Commissie	49
2016/C 016/60	Zaak T-638/15: Beroep ingesteld op 12 november 2015 — Alcohol Countermeasure Systems (International)/BHIM — Lion Laboratories (ALCOLOCK)	50

Gerecht voor ambtenarenzaken

2016/C 016/61	Zaak F-33/14: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Tweede kamer) van 19 november 2015 — Marcuccio/Commissie (Uitsluiting van de vertegenwoordiger van een partij van de procedure — Geen aanwijzing van een nieuwe vertegenwoordiger — Verzoeker die niet meer antwoordt op de verzoeken van het Gerecht — Afdoening zonder beslissing)	52
2016/C 016/62	Zaak F-130/15: Beroep ingesteld op 1 oktober 2015 — ZZ/ECB	52

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

(2016/C 016/01)

Laatste publicatie

PB C 7 van 11.1.2016

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 429 van 21.12.2015

PB C 414 van 14.12.2015

PB C 406 van 7.12.2015

PB C 398 van 30.11.2015

PB C 389 van 23.11.2015

PB C 381 van 16.11.2015

Deze teksten zijn beschikbaar in

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 12 november 2015 — Elitaliana SpA/Eulex Kosovo

(Zaak C-439/13 P) ⁽¹⁾

[Hogere voorziening — Overheidsopdrachten voor diensten — Gemeenschappelijk optreden 2008/124/GBVB — Oproep tot indiening van offertes betreffende helikopterondersteuning aan de missie Eulex Kosovo — Beroep tegen het gunningsbesluit — Artikel 24, lid 1, tweede alinea, VEU — Artikel 275, tweede alinea, VWEU — Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) — Bevoegdheid van het Hof — Artikel 263, eerste alinea, VWEU — Begrip orgaan of instantie van de Unie — Maatregelen die aan de Europese Commissie kunnen worden toegerekend — Verschoonbare dwaling]

(2016/C 016/02)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Elitaliana SpA (vertegenwoordiger: R. Colagrande, avvocato)

Andere partij in de procedure: Eulex Kosovo (vertegenwoordiger: G. Brosadola Pontotti, solicitor)

Dictum

1) De hogere voorziening wordt afgewezen.

2) Elitaliana SpA wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 304 van 19.10.2013.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 12 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de cour d'appel de Bruxelles — België) — Hewlett-Packard Belgium bvba/Reprobel cvba

(Zaak C-572/13) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Harmonisatie van de wetgevingen — Intellectuele eigendom — Auteursrecht en naburige rechten — Richtlijn 2001/29/EG — Uitsluitend reproductierecht — Beperkingen en restricties — Artikel 5, lid 2, onder a) en b) — Beperking voor reprografie — Beperking voor privékopieën — Vereiste dat de beperkingen coherent worden toegepast — Begrip „billijke compensatie” — Inning van een heffing op multifunctionele printers, bij wijze van billijke compensatie — Evenredige vergoeding — Forfaitaire vergoeding — Zowel forfaitaire als evenredige vergoeding — Berekingswijze — Begunstigden van de billijke compensatie — Auteurs en uitgevers — Bladmuziek)

(2016/C 016/03)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour d'appel de Bruxelles

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hewlett-Packard Belgium bvba

Verwerende partij: Reprobel cvba

in tegenwoordigheid van: Epson Europe bv

Dictum

- 1) Artikel 5, lid 2, onder a), en artikel 5, lid 2, onder b), van richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij moeten aldus worden uitgelegd dat met betrekking tot de daarin vermelde term „billijke compensatie” een onderscheid dient te worden gemaakt naargelang de reproductie op papier of een soortgelijke drager, met behulp van een fotografische techniek of een andere werkwijze die een soortgelijk resultaat oplevert, wordt gemaakt door een willekeurige gebruiker dan wel door een natuurlijke persoon voor privégebruik en zonder enig direct of indirect commercieel oogmerk.
- 2) Artikel 5, lid 2, onder a), en artikel 5, lid 2, onder b), van richtlijn 2001/29 verzetten zich tegen een nationale wettelijke regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die de lidstaat toestaat om een gedeelte van de aan de rechthebbenden toekomende billijke compensatie toe te kennen aan de uitgevers van de door de auteurs gecreëerde werken, terwijl deze uitgevers niet verplicht zijn om de auteurs, zelfs maar indirect, aanspraak te laten maken op het gedeelte van de compensatie dat hun is ontzegd.
- 3) Artikel 5, lid 2, onder a), en artikel 5, lid 2, onder b), van richtlijn 2001/29 verzetten zich in beginsel tegen een nationale wettelijke regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, waarbij een ongedifferentieerd systeem ter inning van de billijke compensatie wordt ingevoerd dat ook reproducties van bladmuziek betreft. Ook verzetten deze bepalingen zich tegen een nationale wettelijke regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, waarbij een ongedifferentieerd systeem ter inning van de billijke compensatie wordt ingevoerd dat eveneens inbreukmakende reproducties betreft die zijn gemaakt uit ongeoorloofde bronnen.

- 4) Artikel 5, lid 2, onder a), en artikel 5, lid 2, onder b), van richtlijn 2001/29 verzetten zich tegen een nationale wettelijke regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, waarbij een systeem is ingevoerd dat ter financiering van de billijke compensatie voor de rechthebbenden twee vormen van vergoeding combineert, namelijk ten eerste een forfaitaire vergoeding die door de fabrikant, de invoerder of de intracommunautaire koper van apparaten waarmee beschermde werken kunnen worden gereproduceerd, wordt betaald vóór er enige reproductie plaatsvindt, namelijk op de datum waarop die apparaten op het nationale grondgebied in de handel worden gebracht, en ten tweede een evenredige vergoeding, die na het vervaardigen van de reproducties wordt geïnd, uitsluitend wordt berekend door het aantal vervaardigde kopieën te vermenigvuldigen met een bepaalde eenheidsprijs, en verschuldigd is door de natuurlijke of rechtspersonen die deze reproducties vervaardigen, voor zover:
- het bedrag van de forfaitaire vergoeding die vóór het maken van de reproductie wordt betaald, uitsluitend wordt berekend op basis van de snelheid waarmee de betrokken apparaten reproducties kunnen maken;
 - het bedrag van de evenredige vergoeding die na het maken van de reproducties wordt geïnd, verschilt naargelang de vergoedingsplichtige al dan niet aan de inning van deze vergoeding heeft meegewerkt, en
 - het gecombineerde systeem, in zijn geheel beschouwd, geen mechanismen — en met name geen terugbetalingsmechanismen — omvat die de complementaire toepassing van het criterium van de daadwerkelijke schade en het criterium van de forfaitair vastgestelde schade ten aanzien van de verschillende categorieën van gebruikers mogelijk maken.

(¹) PB C 24 van 25.1.2014.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 19 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Högsta förvaltningsdomstol — Zweden) — Skatteverket/Hilkka Hirvonen

(Zaak C-632/13) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Vrij verkeer van personen — Gelijke behandeling — Inkomstenbelasting — Inkomsten van aan een bronbelasting onderworpen niet-ingezeten belastingplichtigen — Uitsluiting van elke aan de persoonlijke situatie van de belastingplichtige verbonden belastingaftrek — Rechtvaardiging — Mogelijkheid voor niet-ingezeten belastingplichtigen om te kiezen voor de op ingezeten belastingplichtigen toepasselijke regeling en om deze aftrekken te genieten)

(2016/C 016/04)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Högsta förvaltningsdomstolen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Skatteverket

Verwerende partij: Hilkka Hirvonen

Dictum

De weigering om in het kader van de inkomstenbelasting niet-ingezeten belastingplichtigen die hun inkomsten voor het grootste deel in de bronstaat verwerven en hebben gekozen voor de bronbelasting, dezelfde persoonlijke aftrekken als aan ingezetene belastingplichtigen in de algemene belasting toe te kennen, vormt geen met artikel 21 VWEU strijdige discriminatie, wanneer niet-ingezetene belastingplichtigen niet zijn onderworpen aan een in totaal hogere belasting dan ingezetene belastingplichtigen en gelijkgestelden die in een vergelijkbare situatie als deze niet-ingezetene belastingplichtigen verkeren.

(¹) PB C 31 van 1.2.2014.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 12 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Vilniaus apygardos administracinis teismas — Litouwen) — Bronius Jakutis, Kretingalės kooperatinė ŽŪB/Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos, Lietuvos valstybė

(Zaak C-103/14) (¹)

[Prejudiciële verwijzing — Landbouw — Verordening (EG) nr. 73/2009 — Artikelen 7, lid 1, 10, lid 1, 121 en 132, lid 2 — Uitvoeringshandelingen van die verordening — Geldigheid in het licht van het VWEU, de Toetredingsakte van 2003 en de beginselen van non-discriminatie, rechtszekerheid, bescherming van het gewettigd vertrouwen, en behoorlijk bestuur — Modulatie van de rechtstreekse betalingen aan de landbouwers — Verlaging van de bedragen — Niveau van de rechtstreekse betalingen in de lidstaten van de Europese Gemeenschap zoals zij op 30 april 2004 was samengesteld en in de lidstaten die op 1 mei 2004 zijn toegetreden — Ontbrekende bekendmaking en gebrekkige motivering]

(2016/C 016/05)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Bronius Jakutis, Kretingalės kooperatinė ŽŪB

Verwerende partijen: Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos, Lietuvos valstybė

in tegenwoordigheid van: Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija

Dictum

1) De artikelen 7, lid 1, 10, lid 1, en 121 van verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad van 19 januari 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 1290/2005, (EG) nr. 247/2006, (EG) nr. 378/2007 en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1782/2003, moeten in die zin worden uitgelegd dat het begrip „niveau van de rechtstreekse betalingen in de andere dan de nieuwe lidstaten” aldus moet worden opgevat dat dit niveau voor het jaar 2012 gelijk was aan 90 % van het niveau van alle rechtstreekse betalingen, en dat het begrip „niveau van de rechtstreekse betalingen in de nieuwe lidstaten” aldus moet worden opgevat dat dit laatste niveau voor het jaar 2012 gelijk was aan dat in de lidstaten van de Europese Gemeenschap zoals zij op 30 april 2004 was samengesteld.

- 2) Uitvoeringsbesluit C(2012) 4391 final van de Commissie van 2 juli 2012 tot goedkeuring van aanvullende nationale rechtstreekse betalingen in Litouwen voor 2012 is ongeldig, terwijl bij onderzoek van de prejudiciële vragen niet is gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid kunnen aantasten van de artikelen 10, lid 1, laatste zinsnede, en 132, lid 2, laatste alinea, laatste zinsnede, van verordening nr. 73/2009.
- 3) Bij onderzoek van die vragen is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid kunnen aantasten van artikel 132, lid 2, laatste alinea, van verordening nr. 73/2009, in de formulering die voortvloeit uit de rectificatie die is bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie van 18 februari 2010.
- 4) Het woord „dydis” in de Litouwse taalversie van artikel 1 quater, lid 2, laatste alinea, van verordening (EG) nr. 1259/1999 van de Raad van 17 mei 1999 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor de regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, welk artikel in deze verordening is ingevoegd bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond, heeft dezelfde betekenis als het woord „lygis” in de Litouwse taalversie van artikel 132, lid 2, laatste alinea, van verordening nr. 73/2009.

⁽¹⁾ PB C 142 van 12.5.2014.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 17 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Oberlandesgericht Koblenz — Duitsland) — RegioPost GmbH & Co. KG/Stadt Landau in der Pfalz

(Zaak C-115/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 56 VWEU — Vrij verrichten van diensten — Beperkingen — Richtlijn 96/71/EG — Artikel 3, lid 1 — Richtlijn 2004/18/EG — Artikel 26 — Overheidsopdrachten — Postdiensten — Regeling van een regionale entiteit van een lidstaat waarbij inschrijvers en hun onderaannemers worden verplicht zich ertoe te verbinden om een minimumloon te betalen aan het personeel dat de prestaties verricht die het voorwerp uitmaken van een overheidsopdracht)

(2016/C 016/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Koblenz

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: RegioPost GmbH & Co. KG

Verwerende partij: Stadt Landau in der Pfalz

in tegenwoordigheid van: PostCon Deutschland GmbH, Deutsche Post AG

Dictum

- 1) Artikel 26 van richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten, zoals gewijzigd bij verordening (EU) nr. 1251/2011 van de Commissie van 30 november 2011, moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een wettelijke regeling van een regionale entiteit van een lidstaat zoals in het hoofdgeding aan de orde is, waarbij inschrijvers en hun onderaannemers worden verplicht zich in een bij hun inschrijving te voegen schriftelijke verklaring ertoe te verbinden om een bij die wettelijke regeling vastgesteld minimumloon te betalen aan het personeel dat zal worden belast met de uitvoering van de prestaties die het voorwerp uitmaken van de betreffende overheidsopdracht.

- 2) Artikel 26 van richtlijn 2004/18, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1251/2011, moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een wettelijke regeling van een regionale entiteit van een lidstaat zoals in het hoofdgeding aan de orde is, waarbij wordt bepaald dat inschrijvers en hun onderaannemers worden uitgesloten van deelneming aan de aanbestedingsprocedure voor een overheidsopdracht wanneer zij weigeren zich in een bij hun inschrijving te voegen schriftelijke verklaring ertoe te verbinden om een bij die wettelijke regeling vastgesteld minimumloon te betalen aan het personeel dat zal worden belast met de uitvoering van de prestaties die het voorwerp uitmaken van de betreffende overheidsopdracht.

⁽¹⁾ PB C 175 van 10.6.2014.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 12 november 2015 — Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland/Europees Parlement, Raad van de Europese Unie

(Zaak C-121/14) ⁽¹⁾

(Beroep tot nietigverklaring — Verordening (EU) nr. 1316/2013 tot vaststelling van de financieringsfaciliteit voor Europese verbindingen — Projecten van gemeenschappelijk belang die betrekking hebben op het grondgebied van een lidstaat — Goedkeuring van die lidstaat — Verlenging van een corridor voor goederenvervoer per spoor — Rechtsgrondslag — Artikelen 171 VWEU en 172, tweede alinea, VWEU)

(2016/C 016/07)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordigers: M. Holt en L. Christie, gemachtigden, bijgestaan door D.J. Rhee, barrister)

Verwerende partijen: Europees Parlement (vertegenwoordigers: A. Troupiotis en M. Sammut, gemachtigden), Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: Z. Kupčová en E. Chatziioakeimidou, gemachtigden)

Interveniërende partij aan de zijde van verweerders: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Samnadda en J. Hottiaux, gemachtigden)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.

- 2) Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland wordt verwezen in zijn eigen kosten alsmede in die van het Europees Parlement en van de Raad van de Europese Unie.
- 3) De Europese Commissie draagt haar eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 135 van 5.5.2014.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 12 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Helsingin hovioikeus — Finland) — Valev Visnapuu/Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki) en Suomen valtio — Tullihallitus

(Zaak C-198/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikelen 34 VWEU en 110 VWEU — Richtlijn 94/62/EG — Artikelen 1, lid 1, 7 en 15 — Verkoop op afstand en vervoer van alcoholhoudende dranken vanuit een andere lidstaat — Accijns op bepaalde drankverpakkingen — Vrijstelling indien de verpakkingen onder een statiegeld- en retoursysteem vallen — Artikelen 34 VWEU, 36 VWEU en 37 VWEU — Vereiste van een vergunning voor de detailhandel in alcoholhoudende dranken — Monopolie op de detailhandel in alcoholhoudende dranken — Rechtvaardiging — Bescherming van de gezondheid)

(2016/C 016/08)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Helsingin hovioikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Valev Visnapuu

Verwerende partijen: Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki) en Suomen valtio — Tullihallitus

Dictum

- 1) Artikel 110 VWEU en de artikelen 1, lid 1, 7 en 15 van richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een regeling van een lidstaat als de in het hoofdgeding aan de orde zijnde regeling, die een accijns instelt op bepaalde drankverpakkingen, maar voorziet in vrijstelling indien die verpakkingen onder een functionerend retoursysteem vallen.
- 2) De artikelen 34 VWEU en 36 VWEU moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een regeling van een lidstaat als de in het hoofdgeding aan de orde zijnde regeling, op grond waarvan een in een andere lidstaat gevestigde verkoper een vergunning voor detailhandel dient te hebben voor het invoeren van alcoholhoudende dranken en het verkopen daarvan aan in de eerste lidstaat wonende consumenten wanneer die verkoper zorgt voor het vervoer van die dranken of daarvoor een derde inschakelt, mits deze regeling geschikt is om het ermee beoogde doel, in casu bescherming van de volksgezondheid en de openbare orde, te bereiken, dat doel niet op minstens even doeltreffende wijze kan worden bereikt met minder beperkende maatregelen en de regeling geen middel tot willekeurige discriminatie of een verkapte beperking van de handel tussen de lidstaten vormt, hetgeen ter beoordeling staat van de verwijzende rechter.

⁽¹⁾ PB C 202 van 30.6.2014.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 11 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Birmingham Employment Tribunal, Verenigd Koninkrijk) — Kathleen Greenfield/ The Care Bureau Ltd

(Zaak C-219/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Sociale politiek — Kaderovereenkomst inzake deeltijdarbeid — Organisatie van de arbeidstijd — Richtlijn 2003/88/EG — Recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon — Berekening van het recht op vakantie in geval van verlenging van de arbeidstijd — Uitlegging van het pro rata temporis-beginsel)

(2016/C 016/09)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Birmingham Employment Tribunal

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Kathleen Greenfield

Verwerende partij: The Care Bureau Ltd

Dictum

- 1) *Clausule 4, punt 2, van de op 6 juni 1997 gesloten kaderovereenkomst inzake deeltijdarbeid, die is opgenomen in de bijlage bij richtlijn 97/81/EG van de Raad van 15 december 1997 betreffende de door de Unice, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid, zoals gewijzigd bij richtlijn 98/23/EG van de Raad van 7 april 1998, en artikel 7 van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd moeten aldus worden uitgelegd dat de lidstaten bij een verhoging van het aantal door een werknemer gewerkte uren niet verplicht zijn om te bepalen dat het reeds verworven, en eventueel opgenomen, recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon met terugwerkende kracht opnieuw wordt berekend op basis van het nieuwe werkschema van die werknemer. Voor het tijdvak waarin de arbeidstijd is toegenomen, moet echter een nieuwe berekening worden gemaakt.*
- 2) *Clausule 4, punt 2, van die kaderovereenkomst en artikel 7 van richtlijn 2003/88 moeten aldus worden uitgelegd dat het recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon volgens dezelfde beginselen moet worden berekend, ongeacht of het gaat om de vaststelling van de vergoeding ter vervanging van niet-opgenomen jaarlijkse vakantie met behoud van loon die is verschuldigd in geval van beëindiging van het dienstverband, dan wel om de vaststelling van het resterende recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon in geval van behoud van het dienstverband.*

⁽¹⁾ PB C 223 van 14.7.2014.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 11 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria — Spanje) — Tecom Mican SL, José Arias Domínguez

(Zaak C-223/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Betekening en kennisgeving van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken — Begrip „buitengerechtelijk stuk” — Onderhandse akte — Grensoverschrijdende gevolgen — Werking van de interne markt)

(2016/C 016/10)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Tecom Mican SL, José Arias Domínguez

Dictum

- 1) Artikel 16 van verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken („de betekening en de kennisgeving van stukken”), en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad, moet aldus worden uitgelegd dat het begrip „buitengerechtelijk stuk” in de zin van dat artikel niet alleen stukken omvat die zijn opgesteld of gewaarmerkt door een overheidsinstantie of een deurwaarder, maar ook onderhandse akten waarvan de formele verzending aan de in het buitenland verblijvende geadresseerde noodzakelijk is voor het uitoefenen, het aantonen of het behouden van een recht of een aanspraak in burgerlijke of handelszaken.
- 2) Verordening nr. 1393/2007 moet aldus worden uitgelegd dat de betekening of kennisgeving van een buitengerechtelijk stuk op de in die verordening bepaalde wijze toelaatbaar is, ook indien de verzoeker dat stuk reeds een eerste keer heeft betekend of er een eerste keer kennis van heeft gegeven door een wijze van verzending die in voormelde verordening niet is neergelegd of door een in deze laatste geregelde andere wijze van verzending.
- 3) Artikel 16 van verordening nr. 1393/2007 moet aldus worden uitgelegd dat wanneer aan de voorwaarden voor toepassing van dat artikel is voldaan, niet van geval tot geval hoeft te worden geverifieerd dat de betekening of kennisgeving van een buitengerechtelijk stuk grensoverschrijdende gevolgen heeft en noodzakelijk is voor de goede werking van de interne markt.

⁽¹⁾ PB C 223 van 14.7.2014.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 19 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Baden-Württemberg — Duitsland) — Roman Bukovansky/ Finanzamt Lörrach

(Zaak C-241/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Fiscale bepalingen — Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen — Verband tussen deze overeenkomst en bilaterale verdragen ter voorkoming van dubbele belastingheffing — Beginsel van gelijke behandeling — Discriminatie op grond van nationaliteit — Onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie — Grensarbeiders — Inkomstenbelasting — Verdeling van de belastingbevoegdheid — Fiscale aanknopingsfactor — Nationaliteit)

(2016/C 016/11)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Baden-Württemberg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Roman Bukovansky

Verwerende partij: Finanzamt Lörrach

Dictum

De beginselen van non-discriminatie en gelijke behandeling die zijn neergelegd in artikel 2 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen, ondertekend te Luxemburg op 21 juni 1999, en in artikel 9 van bijlage I bij deze Overeenkomst, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een bilateraal verdrag ter voorkoming van dubbele belastingheffing, zoals het verdrag van 11 augustus 1971 tussen de Zwitserse Bondsstaat en de Bondsrepubliek Duitsland, zoals gewijzigd bij het protocol tot herziening van 12 maart 2002, dat bepaalt dat de bevoegdheid om de inkomsten uit arbeid te belasten van een Duitse belastingplichtige die niet de Zwitserse nationaliteit heeft, toekomt aan de staat waar deze inkomsten hun oorsprong vinden, namelijk de Bondsrepubliek Duitsland, ook al heeft de betrokkene zijn woonplaats van Duitsland naar Zwitserland overgebracht maar is de plaats van zijn tewerkstelling nog steeds in de eerste staat gelegen, terwijl de bevoegdheid om de inkomsten uit arbeid van een Zwitser onderdaan te belasten in een soortgelijke situatie toekomt aan de staat van diens nieuwe woonplaats, in dat geval de Zwitserse Bondsstaat.

⁽¹⁾ PB C 303 van 8.9.2014.

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 19 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van beroep te Brussel — België) — SBS Belgium NV/Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (SABAM)

(Zaak C-325/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2001/29/EG — Artikel 3, lid 1 — Mededeling aan het publiek — Begrippen „mededeling” en „publiek” — Distributie van televisieprogramma's — „Directe injectie”-techniek)

(2016/C 016/12)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hof van beroep te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SBS Belgium NV

Verwerende partij: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (SABAM)

Dictum

Artikel 3, lid 1, van richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij moet aldus worden uitgelegd dat een omroeporganisatie geen mededeling aan het publiek in de zin van deze bepaling doet wanneer zij haar programmadragerende signalen uitsluitend aan de distributeurs van signalen doorgeeft zonder dat die signalen tijdens en naar aanleiding van die doorgifte toegankelijk zijn voor het publiek, en die distributeurs de signalen vervolgens naar hun respectievelijke abonnees sturen, zodat deze de programma's kunnen bekijken, tenzij de tussenkomst van de betrokken distributeurs slechts louter een technisch middel is, hetgeen ter beoordeling staat van de verwijzende rechter.

⁽¹⁾ PB C 315 van 15.9.2014.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 11 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona — Spanje) — Christian Pujante Rivera/ Gestora Clubs Dir SL, Fondo de Garantía Salarial

(Zaak C-422/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Sociale politiek — Collectief ontslag — Richtlijn 98/59/EG — Artikel 1, lid 1, eerste alinea, onder a) — Begrip „werknemers die gewoonlijk werkzaam zijn” in de betrokken bedrijfseenheid — Artikel 1, lid 1, tweede alinea — Begrippen „ontslag” en „beëindigingen van de arbeidsovereenkomst die in beginsel gelijk moeten worden gesteld met een ontslag” — Wijzen van berekening van het aantal ontslagen werknemers)

(2016/C 016/13)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Cristian Pujante Rivera

Verwerende partijen: Gestora Clubs Dir SL, Fondo de Garantía Salarial

Dictum

- 1) Artikel 1, lid 1, eerste alinea, onder a), van richtlijn 98/59/EG van de Raad van 20 juli 1998 betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake collectief ontslag, moet aldus worden uitgelegd dat werknemers met een overeenkomst die is gesloten voor bepaalde tijd of voor een bepaald werk, moeten worden aangemerkt als deel uitmakend van de werknemers die „gewoonlijk” werkzaam zijn — in de zin van die bepaling — in de betrokken bedrijfseenheid.
- 2) Om vast te stellen of er sprake is van een „collectief ontslag” — in de zin van artikel 1, lid 1, eerste alinea, onder a), van richtlijn 98/59 — dat leidt tot toepassing van deze richtlijn, moet de in de tweede alinea van die bepaling genoemde voorwaarde dat „het ontslag ten minste vijf werknemers betreft” aldus worden uitgelegd dat zij geen betrekking heeft op beëindigingen van arbeidsovereenkomsten die met een ontslag worden gelijkgesteld, maar uitsluitend op ontslagen in strikte zin.
- 3) Richtlijn 98/59 moet aldus worden uitgelegd dat het feit dat een werkgever eenzijdig en ten nadele van de werknemer overgaat tot een substantiële wijziging van essentiële elementen van diens arbeidsovereenkomst om redenen die geen betrekking hebben op de persoon van deze werknemer, onder het begrip „ontslag”, als bedoeld in artikel 1, lid 1, eerste alinea, onder a), van deze richtlijn, valt.

⁽¹⁾ PB C 421 van 24.11.2014.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 11 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Münster — Duitsland) — Klausner Holz Niedersachsen GmbH/Land Nordrhein-Westfalen

(Zaak C-505/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 107 VWEU en artikel 108 VWEU — Staatssteun — Steun verleend in strijd met artikel 108, lid 3, VWEU — Beslissing van een rechter van een lidstaat houdende vaststelling van de geldigheid van de overeenkomst waarbij die steun wordt verleend — Gezag van gewijsde — Conforme uitlegging — Doeltreffendheidsbeginsel)

(2016/C 016/14)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Münster

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Klausner Holz Niedersachsen GmbH

Verwerende partij: Land Nordrhein-Westfalen

Dictum

In omstandigheden als die in het hoofdgeding verzet het Unierecht zich ertegen dat de toepassing van een nationale rechtsregel waarin het beginsel van het gezag van gewijsde is neergelegd, het de nationale rechter belet om, nadat hij heeft vastgesteld dat de overeenkomsten die het voorwerp zijn van het voor hem dienende geding staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU vormen die in strijd met artikel 108, lid 3, derde zin, VWEU ten uitvoer is gebracht, alle consequenties uit deze schending te trekken, zulks wegens een definitief geworden nationale rechterlijke beslissing waarin is geoordeeld dat deze overeenkomsten nog steeds van kracht zijn, zonder dat daarin is onderzocht of daarbij staatssteun is ingevoerd.

⁽¹⁾ PB C 65 van 23.2.2015.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 19 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varbergs tingsrätt — Zweden) — P/Q

(Zaak C-455/15 PPU) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Prejudiciële spoedprocedure — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake ouderlijke verantwoordelijkheid — Verordening (EG) nr. 2201/2003 — Artikel 23, onder a) — Gronden tot weigering van de erkenning van beslissingen betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid — Openbare orde]

(2016/C 016/15)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Varbergs tingsrätt

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: P

Verwerende partij: Q

Dictum

Artikel 23, onder a), van verordening (EG) nr. 2201/2003 van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000, moet in die zin worden uitgelegd dat deze bepaling, bij het ontbreken van kennelijke schending, gelet op het belang van het kind, van een rechtsregel die in de rechtsorde van een lidstaat van essentieel belang wordt geacht, of van een in die rechtsorde als fundamenteel erkend recht, het gerecht van deze lidstaat dat zich bevoegd acht uitspraak te doen over het gezagsrecht over een kind, niet toestaat te weigeren de beslissing te erkennen van een gerecht van een andere lidstaat dat zich over het gezagsrecht over dat kind heeft uitgesproken.

⁽¹⁾ PB C 346 van 19.10.2015.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Baden-Württemberg (Duitsland) op 8 september 2015 — Peter Radgen, Lilian Radgen/Finanzamt Ettlingen

(Zaak C-478/15)

(2016/C 016/16)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Baden-Württemberg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Peter Radgen, Lilian Radgen

Verwerende partij: Finanzamt Ettlingen

Prejudiciële vraag

Moeten de bepalingen van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen van 21 juni 1999 (PB L 114, blz. 6), inzonderheid de preambule, de artikelen 1, 2, 4, 11, 16 en 21 alsmede de artikelen 7, 9 en 15 van bijlage I, aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een regeling van een lidstaat volgens welke een in deze lidstaat onbeperkt belastingplichtige de aftrek van een belastingvrije som voor een onderwijsactiviteit die hij als nevenberoep uitoefent, wordt geweigerd omdat deze activiteit niet wordt uitgeoefend in dienst of in opdracht van een publiekrechtelijke rechtspersoon die is gevestigd in een lidstaat van de Europese Unie of in een Staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, doch in dienst of in opdracht van een in de Zwitserse Bondsstaat gevestigde publiekrechtelijke rechtspersoon?

Beroep ingesteld op 22 september 2015 — Europese Commissie/Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

(Zaak C-502/15)

(2016/C 016/17)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: K. Mifsud-Bonnici en E. Manhaeve, gemachtigden)

Verwerende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

Conclusies

- vaststellen dat het Verenigd Koninkrijk, door richtlijn 91/271/EEG ⁽¹⁾ inzake de behandeling van stedelijk afvalwater niet correct toe te passen met betrekking tot Gowerton en Llanelli, Gibraltar en 11 agglomeraties, de krachtens de artikelen 3, 4, 5 en 10 van richtlijn 91/271/EEG op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie verzoekt het Hof, vast te stellen dat het Verenigd Koninkrijk richtlijn 91/271/EEG inzake de behandeling van stedelijk afvalwater niet correct heeft uitgevoerd in Gowerton en Llanelli, Gibraltar en 11 agglomeraties.

De Commissie is in het bijzonder van mening dat het Verenigd Koninkrijk niet ervoor heeft gezorgd dat het in een gecombineerd systeem voor stedelijk afvalwater en regenwater in Gowerton en Llanelli opgevangen water voor behandeling wordt afgevoerd overeenkomstig de artikelen 3, 4, 5 en 10 van en bijlage I, punten A en B, bij richtlijn 91/271/EEG.

Verder is de Commissie van mening dat het Verenigd Koninkrijk, zowel door niet te voorzien in secundaire of gelijkwaardige behandeling of door niet afdoende aan te tonen dat dienaangaande aan de eisen van richtlijn 91/271/EEG wordt voldaan met betrekking tot drie agglomeraties, als door het stedelijk afvalwater in Gibraltar niet aan enige behandeling te onderwerpen, de krachtens artikel 4 van en bijlage I, punten B en D, bij richtlijn 91/271/EEG van de Raad op rustende verplichtingen niet is nagekomen.

Ten slotte wordt aangevoerd dat het Verenigd Koninkrijk niet correct heeft voldaan aan de krachtens artikel 5 van en bijlage I, punten B en D, bij richtlijn 91/271/EEG van de Raad op hem rustende verplichtingen door er niet voor te zorgen dat stedelijk afvalwater dat in de opvangsystemen van 8 agglomeraties terecht komt, vóór lozing in kwetsbare gebieden aan een verder gaande behandeling wordt onderworpen.

De termijn voor het omzetten van de richtlijn in nationaal recht is verstreken op 30 juni 1993.

(¹) PB L 135, blz. 40.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Verwaltungsgericht Berlin (Duitsland) op 24 september 2015 — Sidika Ucar/Land Berlin

(Zaak C-508/15)

(2016/C 016/18)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Berlin

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Sidika Ucar

Verwerende partij: Land Berlin

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 7, eerste alinea, eerste streepje, van besluit nr. 1/80 van de Associatieraad [EEG-Turkije] van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de associatie aldus te worden uitgelegd dat aan de feitelijke voorwaarden voor de toepassing van die bepaling ook is voldaan wanneer aan het driejarige rechtmatige verblijf van het gezinslid samen met een tot de legale arbeidsmarkt behorende Turkse werknemer een periode is voorafgegaan waarin de gezinshereniger na de toegestane gezinshereniging in de zin van die bepaling de legale arbeidsmarkt van de betreffende lidstaat had verlaten?
- 2) Dient artikel 7, eerste alinea, van besluit nr. 1/80 aldus te worden uitgelegd dat de verlenging van een verblijfstitel kan worden aangemerkt als de in die bepaling bedoelde toestemming voor gezinshereniging met een tot de legale arbeidsmarkt behorende Turkse werknemer wanneer het betrokken gezinslid sinds de toegestane gezinshereniging in de zin van die bepaling ononderbroken met de Turkse werknemer heeft samengeleefd, doch laatstgenoemde in de tussentijd de legale arbeidsmarkt van de betreffende lidstaat heeft verlaten en pas op het tijdstip van de verlenging van de verblijfstitel opnieuw tot die arbeidsmarkt behoort?

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Verwaltungsgericht Berlin (Duitsland) op 24 september 2015 — Recep Kilic/Land Berlin

(Zaak C-509/15)

(2016/C 016/19)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Berlin

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Recep Kilic

Verwerende partij: Land Berlin

Prejudiciële vraag

Is er sprake van toestemming voor gezinshereniging in de zin van artikel 7 van besluit nr. 1/80 van de Associatieraad [EEG-Turkije] van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de associatie wanneer, nadat toestemming is verleend voor de gezinshereniging van een gezinlid met gezinsherenigers die niet tot de arbeidsmarkt behoorden, de verblijfsvergunning van dat gezinlid wordt verlengd op een tijdstip waarop de gezinshereniger bij wie het gezinlid rechtmatig verbleef, de hoedanigheid van werknemer heeft verkregen?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Nejvyšší správní soud (Tsjechische Republiek) op 7 oktober 2015 — Policie ČR/Salah Al Chodor e.a.

(Zaak C-528/15)

(2016/C 016/20)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Nejvyšší správní soud

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie

Verwerende partijen: Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor, Ajvar Al Chodor

Prejudiciële vraag

Leidt het enkele feit dat objectieve criteria voor de beoordeling of er een significant risico bestaat dat een vreemdeling zal onderduiken [artikel 2, onder n), van verordening nr. 604/2013 ⁽¹⁾], niet in een wet zijn vastgelegd, ertoe dat bewaring in de zin van artikel 28, lid 2, van die verordening niet kan worden toegepast?

⁽¹⁾ PB L 180, blz. 31.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Judecătoria Satu Mare (Roemenië) op 12 oktober 2015 — Pavel Dumitraş, Mioara Dumitraş/BRD Groupe Société Générale — Sucursala Satu Mare

(Zaak C-534/15)

(2016/C 016/21)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Judecătoria Satu Mare

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Pavel Dumitraş, Mioara Dumitraş

Verwerende partij: BRD Groupe Société Générale — Sucursala Satu Mare

Prejudiciële vragen

- 1) Moet de omschrijving van „consument” in artikel 2, onder b), van richtlijn 93/13/EEG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat daaronder ook natuurlijke personen vallen die in de hoedanigheid van borg aanvullende akten hebben getekend en overeenkomsten (borgtocht of hypotheek op onroerende zaken) hebben gesloten die accessoir zijn aan de kredietovereenkomst die een handelsvennootschap heeft gesloten voor de uitoefening van haar activiteit, indien deze natuurlijke personen geen enkele band hebben met de activiteit van de handelsvennootschap en niet hebben gehandeld in de uitoefening van hun bedrijfs- of beroepsactiviteit, gelet op het feit dat verzoekers naast de hoofdschuldenaar-rechtspersoon, met als bestuurder verzoeker, als natuurlijke personen borg hebben gestaan voor een met de verwerende kredietgever gesloten leningsovereenkomst, maar dat die overeenkomst nadien is gewijzigd en de oude schuldenaar, waarvan verzoeker bestuurder was, met instemming van de verwerende kredietgever het krediet heeft vernieuwd met een andere rechtspersoon, waarvan noch verzoeker noch verzoekster bestuurder is, maar waarbij verzoekers ten voordele van de nieuwe schuldenaar-rechtspersoon als borgstellers de genoveerde verbintenis zijn aangegaan[?]
- 2) Moet artikel 1, lid 1, van richtlijn 93/13 aldus worden uitgelegd dat enkel overeenkomsten tussen handelaren en consumenten over de verkoop van goederen of diensten binnen de werkingssfeer van die richtlijn vallen of ook overeenkomsten (zekerheidstelling, borgtocht) die accessoir zijn aan een kredietovereenkomst met een handelsvennootschap als kredietnemer, gesloten door natuurlijke personen die geen enkele band hebben met de activiteit van de handelsvennootschap en niet hebben gehandeld in de uitoefening van hun bedrijfs- of beroepsactiviteit, gelet op het feit dat verzoekers naast de hoofdschuldenaar-rechtspersoon, met als bestuurder verzoeker, als natuurlijke personen borg hebben gestaan voor een met de verwerende kredietgever gesloten leningsovereenkomst, maar dat die overeenkomst nadien is gewijzigd en de oude schuldenaar, waarvan verzoeker bestuurder was, met instemming van de verwerende kredietgever het krediet heeft vernieuwd met een andere rechtspersoon, waarvan noch verzoeker noch verzoekster bestuurder is, maar waarbij verzoekers ten voordele van de nieuwe schuldenaar-rechtspersoon als borgstellers de genoveerde verbintenis zijn aangegaan[?]

⁽¹⁾ Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italië) op 16 oktober 2015 — Strafzaak tegen Angela Manzo

(Zaak C-542/12)

(2016/C 016/22)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Partijen in de strafzaak

Angela Manzo

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 49 en [56 VWEU] en het beginsel van gelijke behandeling en het effectiviteitsbeginsel aldus moeten worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale wettelijke regeling op het vlak van kansspelen op grond waarvan een nieuwe aanbesteding (zoals geregeld in artikel [10, lid 9] van wet nr. 44 van 26 april 2012) voor het verlenen van concessies wordt uitgeschreven, met daarin clausules die voorzien in uitsluiting van de aanbesteding wegens het niet voldoen aan het vereiste van economische en financiële draagkracht, zulks omdat daarin niet is voorzien in andere criteria dan het overleggen van twee bankreferenties die van verschillende financiële instellingen afkomstig zijn?
- 2) Moet artikel 47 van richtlijn 2004/18/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale wettelijke regeling op het vlak van kansspelen op grond waarvan een nieuwe aanbesteding (zoals geregeld in artikel [10, lid 9] van wet nr. 44 van 26 april 2012) voor het verlenen van concessies wordt uitgeschreven, met daarin clausules die voorzien in uitsluiting van de aanbesteding wegens het niet voldoen aan het vereiste van economische en financiële draagkracht, zulks omdat daarin — anders dan in de [supra] nationale regelgeving — niet is voorzien in andere documenten of keuzemogelijkheden?
- 3) Verzetten de artikelen 49 en [56 VWEU] zich tegen een nationale wettelijke regeling die elke grensoverschrijdende activiteit in de kanspelsector feitelijk verhindert, ongeacht de vorm waarin die activiteit wordt verricht en meer bepaald (volgens de vaststellingen in het arrest *Biasci* CGE, Derde kamer, 12 september 2013 [C-660/11]) in gevallen waarin bij de tussenpersonen van de onderneming die zich op het nationale grondgebied bevinden, een fysieke controle worden verricht met het oog op de openbare veiligheid?

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten (PB L 134, blz. 114).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 19 oktober 2015 — Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE)/Premier ministre, Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

(Zaak C-543/15)

(2016/C 016/23)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE)

Verwerende partijen: Premier ministre, Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

Prejudiciële vraag

Moeten de artikelen 34 en 36 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een capaciteitsmechanisme in de elektriciteitssector zoals aan de orde in het hoofdgeding en meer in het bijzonder omschreven in de punten 1, 15 en 17 tot en met 19 van de onderhavige beslissing?

In het bijzonder:

- a) Moet artikel 34 van het Verdrag aldus worden uitgelegd dat het zich, ofschoon het mechanisme capaciteiten slechts vergoedt op basis van de beschikbaarheid ervan en niet op basis van de daadwerkelijke productie, en gelet op het feit dat met de gevolgen van de marktkoppelingen rekening wordt gehouden bij de bepaling van de verplichtingen van de leveranciers waardoor het oorzakelijk verband tussen de in het decreet vastgelegde uitsluiting van het mechanisme van buitenlandse capaciteiten en de beperkende werking voor het grensoverschrijdende handelsverkeer in elektriciteit die er het gevolg van kan zijn voor wat betreft de aanwijzing door de investeerders van de bevoorradingsbron en de keuze van de bevoorrading door de leveranciers, lossier wordt, tegen een dergelijke uitsluiting verzet?
- b) Kan de veiligstelling van de levering van elektriciteit aan de bevolking van een lidstaat gelet op de ontwikkeling van het Europese rechtskader voor de interne elektriciteitsmarkt een onder het begrip openbare veiligheid in de zin van artikel 36 van het Verdrag vallende doelstelling zijn?
- c) Wat zijn, gelet op onder meer de beoordelingsmarge die de lidstaten is gelaten bij de bepaling van hun beleid om de elektriciteitsvoorziening veilig te stellen, de criteria aan de hand waarvan kan worden nagegaan of een gedecentraliseerd capaciteitsmechanisme dat bij de huidige stand van de Europese elektriciteitsmarkt een maatregel houdende uitsluiting van buitenlandse capaciteiten impliceert die wordt gecompenseerd doordat bij de bepaling van de verplichtingen van de leveranciers de marktkoppelingen in aanmerking worden genomen, aan de voor toepassing van artikel 36 van het Verdrag vereiste voorwaarde van evenredigheid kan voldoen?

Beroep ingesteld op 16 oktober 2015 — Europese Commissie/Republiek Polen

(Zaak C-545/15)

(2016/C 016/24)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Heller, K. Herrmann en E. Sanfrutos Cano, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Polen, door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te hebben doen treden om te garanderen dat wordt voldaan aan richtlijn 2012/19/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA) ⁽¹⁾, niet heeft voldaan aan de krachtens artikel 24, lid 1, van die richtlijn op haar rustende verplichtingen;
- de Republiek Polen overeenkomstig artikel 260, lid 3, VWEU vanaf de dag waarop in deze zaak uitspraak wordt gedaan een dwangsom opleggen van 71 610 EUR per dag, vanwege het niet-nakomen van haar verplichting tot mededeling van maatregelen ter omzetting van richtlijn 2012/19/EU;
- de Republiek Polen verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn waarbinnen richtlijn 2012/19/EU moest zijn omgezet, is op 14 februari 2014 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 197, blz. 38.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Administrativo e Fiscal de Leiria (Portugal) op 28 oktober 2015 — Bernard Jean Marie Gabarel/Fazenda Pública

(Zaak C-555/15)

(2016/C 016/25)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal Administrativo e Fiscal de Leiria

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bernard Jean Marie Gabarel

Verwerende partij: Fazenda Pública

Prejudiciële vragen

A — Moeten niet-conventionele therapieën, en met name osteopathie, al dan niet als een paramedische activiteit in de zin van artikel 132, lid 1, onder c), van richtlijn 2006/112/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 28 november 2006 worden beschouwd?

B — Moet een belastingplichtige die krachtens de nationale wetgeving bevoegd is om een paramedische activiteit — fysiotherapie — uit te oefenen, maar die in het kader van zijn beroepsactiviteit in de gezondheidszorg zonder onderscheid of complementair zowel fysiotherapeutische als osteopathische therapieën toepast, voor de toepassing van artikel 132, lid 1, onder c), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad en dus van artikel 9 van het Portugese btw-wetboek al dan niet worden aangemerkt als een beroepsbeoefenaar die globaal beschouwd een paramedische activiteit uitoefent en aldus is vrijgesteld van btw?

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal da Relação do Porto (Portugal) op 2 november 2015 — Alberto José Vieira Azevedo e.a./CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal — Fundo de Garantia Automóvel

(Zaak C-558/15)

(2016/C 016/26)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal da Relação do Porto

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Alberto José Vieira Azevedo, Maria da Conceição Ferreira da Silva, Carlos Manuel Ferreira Alves, Rui Dinis Ferreira Alves, Vítor José Ferreira Alves

Verwerende partijen: CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal — Fundo de Garantia Automóvel

Interveniënt: Instituto de Seguros de Portugal — Fundo de Acidentes de Trabalho

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten overweging 16 bis en artikel 4 van de Vierde richtlijn motorrijtuigenverzekering (richtlijn 2000/26/EG⁽¹⁾) van het Parlement en de Raad van 16 mei 2000, zoals gewijzigd bij richtlijn 2005/14⁽²⁾ van het Parlement en de Raad van 11 mei 2005), rekening houdend met het bepaalde in artikel 4, leden 4, 5 en 8 (waaraan in Portugees recht uitvoering is gegeven in artikel 43 van Decreto-Lei 522/85 van 31 december 1985, zoals gewijzigd bij Decreto-Lei 72-A/2003 van 14 april 2003), aldus worden uitgelegd dat op grond daarvan de vertegenwoordiger van de verzekeraar die niet werkzaam is in het land waar de rechtsvordering tot schadeloosstelling voor een verkeersongeval is ingediend, uit hoofde van een in een ander land van de Europese Unie gesloten verplichte aansprakelijkheidsverzekering voor motorvoertuigen in rechte kan worden opgeroepen?
- 2) Hangt bij een bevestigend antwoord op de eerste vraag die mogelijkheid af van de concrete bedingen in de vertegenwoordigingsovereenkomst tussen de vertegenwoordiger en de verzekeraar?

⁽¹⁾ Richtlijn 2000/26/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 mei 2000 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en houdende wijziging van de richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG van de Raad (Vierde richtlijn motorrijtuigenverzekering) (PB L 181, blz. 65).

⁽²⁾ Richtlijn 2005/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 houdende wijziging van de richtlijnen 72/166/EEG, 84/5/EEG, 88/357/EEG en 90/232/EEG van de Raad en richtlijn 2000/26/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven (PB L 149, blz. 14).

Beroep ingesteld op 4 november 2015 — Europese Commissie/Koninkrijk Spanje

(Zaak C-563/15)

(2016/C 016/27)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Pignataro-Nolin en E. Sanfrutos Cano, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje

Conclusies

— vaststellen dat voor de stortplaatsen Torremolinos (Málaga), Torrent de S'Estret (Andratx, Mallorca), Hoya de la Yegua de Arriba (Yaiza, Lanzarote), Barranco de Butihondo (Pájara, Fuerteventura), La Laguna-Tiscamanita (Tuineje, Fuerteventura), Lomo Blanco (Antigua, Fuerteventura), Montaña de Amagro (Galdar, Gran Canaria), Franja Costera de Botija (Galdar, Gran Canaria), Cueva Lapa (Galdar, Gran Canaria), La Colmena (Santiago del Teide, Tenerife), Montaña Los Giles (La Laguna, Tenerife), Las Rosas (Güímar, Tenerife), Barranco de Tejina (Guía de Isora, Tenerife), Llano de Ifara (Granadilla de Abona, Tenerife), Barranco del Carmen (Sta. Cruz de la Palma, La Palma), Barranco Jurado (Tijarafe, La Palma), Montaña Negra (Puntagorda, La Palma), Lomo Alto (Fuencaliente, La Palma), Arure/Llano Grande (Valle Gran Rey, La Gomera), El Palmar-Taguluche (Hermigua, La Gomera), Paraje de Juan Barba (Alajeró, La Gomera), El Altito (Valle Gran Rey, La Gomera), Punta Sardina (Agulo, La Gomera), Los Llanillos (La Frontera, El Hierro), Faro de Orchilla (La Frontera, El Hierro), Montaña del Tesoro (Valverde, El Hierro), Arbancón, Galve de Sorbe, Hiendelaencina, Tamajón, El Casar, Cardeñosa (Ávila), Miranda de Ebro (Burgos), Poza de la Sal (Burgos), Acebedo (León), Bustillo del Páramo (León), Cármenes (León), Gradefes (León), Noceda del Bierzo (León), San Millán de los Caballeros (León), Santa María del Páramo (León), Villaornate y Castro (León), Cevico de la Torre (Palencia), Palencia (Palencia), Ahigal de los Aceiteros (Salamanca), Alaraz (Salamanca), Calvarrasa de Abajo (Salamanca), Hinojosa de Duero (Salamanca), Machacón (Salamanca), Palaciosrubios (Salamanca), Peñaranda de Bracamonte (Salamanca), Salmoral (Salamanca), Tordillos (Salamanca), Basardilla (Segovia), Cabezuela (Segovia), Almaraz del Duero (Zamora), Cañizal (Zamora), Casaseca de las Chanas (Zamora), La Serratilla (Abanilla), Las Rellanas (Santomera) en El Labradorcico (Águilas) het Koninkrijk Spanje niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op deze lidstaat rusten krachtens de artikelen 13 en 15 van richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen⁽¹⁾;

— het Koninkrijk Spanje verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Schending van artikel 13 van de richtlijn:

Artikel 13 van richtlijn 2008/98 bepaalt dat de lidstaten de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat het afvalstoffenbeheer geen gevaar oplevert voor de gezondheid van de mens en geen nadelige gevolgen heeft voor het milieu. Uit de informatie waarover de Commissie beschikt, blijkt dat er op de datum van het aanvullend met redenen omkleed advies nog steeds sprake is van 61 illegale, niet gesloten en niet gesaneerde stortplaatsen. Het gedurende langere tijd voortduren van deze situatie zal noodzakelijkerwijs leiden tot een significante verslechtering van het milieu. De Commissie komt dan ook tot de conclusie dat het Koninkrijk Spanje voor elk van die stortplaatsen niet heeft voldaan aan de verplichtingen die krachtens artikel 13 van richtlijn 2008/98 op deze lidstaat rusten.

2. Schending van artikel 15 van de richtlijn:

Volgens artikel 15, lid 1, van richtlijn 2008/98 nemen de lidstaten de maatregelen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat een eerste afvalproducent of andere houder van afvalstoffen zelf de afvalverwerking verricht, die verwerking laat verrichten door een handelaar, een inrichting of een onderneming die afvalverwerkingshandelingen verricht, of daartoe regelingen laat treffen door een publieke of private inzamelaar van afvalstoffen, met inachtneming van de artikelen 4 en 13. Dat tot op heden nog steeds sprake is van 61 illegale, niet gesloten en niet gesaneerde stortplaatsen, maakt dat de Commissie tot de conclusie komt dat de Spaanse autoriteiten niet alle door die bepaling voorgeschreven maatregelen hebben genomen, aangezien deze autoriteiten gedurende langere tijd hebben verzuimd op te treden tegen het illegaal storten van afval op die stortplaatsen en er dus niet voor hebben gezorgd dat dat afval wordt verwerkt op de aldaar voorgeschreven wijze.

⁽¹⁾ PB L 312, blz. 3.

**Hogere voorziening ingesteld op 9 november 2015 door SV Capital OÜ tegen het arrest van het
Gerecht (Derde kamer) van 9 september 2015 in zaak T-660/14, SV Capital OÜ/Europese
Bankautoriteit (EBA)**

(Zaak C-577/15 P)

(2016/C 016/28)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: SV Capital OÜ (vertegenwoordiger: M. Greinoman, advocaat)

Andere partijen in de procedure: Europese Bankautoriteit (EBA), Europese Commissie

Conclusies

— het arrest van het Gerecht van 9 september 2015 in zaak T-600/14 nietig verklaren voor zover hierbij (1) het beroep tegen besluit C 2013 002 van de EBA niet-ontvankelijk is verklaard, (2) besluit 2014-C1-02 van de bezwaarcommissie van de Europese toezichthoudende autoriteit van 14 juli 2014 nietig is verklaard voor zover het door rekwirante ingediende bezwaar daarbij ontvankelijk is verklaard, en (3) uitspraak wordt gedaan over de kosten.

— de zaak terugverwijzen naar het Gerecht;

— verweerster verwijzen in de kosten van de hogere voorziening en interveniënte verwijzen in haar eigen kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van 9 september 2015 in zaak T-660/14 voert rekwirante de volgende middelen aan:

Het gerecht heeft ultra petita geoordeeld.

Het Gerecht heeft artikel 60, lid 1, van verordening (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ geschonden, aangezien het beroep tegen besluit C 2013 002 van de EBA tijdig is ingesteld, daar de bezwaarcommissie van de Europese toezichthoudende autoriteit hier eerst over heeft geoordeeld.

Het Gerecht heeft artikel 48, lid 2, van zijn Reglement voor de procesvoering (in de tot 31 december 2014 geldende versie) geschonden.

Het Gerecht heeft artikel 263 VWEU geschonden, aangezien het beroep tegen besluit C 2013 002 van de EBA tijdig is ingesteld, daar de administratieve procedure heeft geduurd tot 14 juli 2014.

Het Gerecht heeft artikel 45 van het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie geschonden, aangezien het beroep tegen besluit C 2013 002 van de EBA tijdig is ingesteld, gelet op de onvoorzienbare omstandigheden die zich hebben voorgedaan.

Het Gerecht heeft artikel 263 VWEU en de artikelen 60, lid 1, en 61, lid 1, van verordening nr. 1093/2010/EU geschonden, aangezien het beroep tegen besluit C 2013 002 van de EBA ontvankelijk was, daar dit besluit tot rekwirante was gericht en deze hierdoor rechtstreeks en individueel werd geraakt.

Besluit C 2013 002 berust op feitelijke vergissingen.

De EBA heeft bij de vaststelling van besluit C 2013 002 misbruik gemaakt van haar discretionaire bevoegdheid.

Besluit C 2013 002 maakt inbreuk op artikel 39, lid 1, van verordening nr. 1093/2010/EU en artikel 16 van de code voor goed administratief gedrag van de EBA.

Besluit C 2013 002 maakt inbreuk op punt 3, leden 3, 4 en 5, van de interne regels van de EBA.

De EBA heeft bij de vaststelling van besluit C 2013 002 misbruik gemaakt van haar bevoegdheid en zich onredelijk opgesteld.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331, blz. 12).

Hogere voorziening ingesteld op 12 november 2015 door LG Electronics, Inc. tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 9 september 2015 in zaak T-91/13, LG Electronics, Inc./Europese Commissie

(Zaak C-588/15 P)

(2016/C 016/29)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: LG Electronics, Inc. (vertegenwoordigers: G. Van Gerven en T. Franchoo, advocaten)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- het bestreden arrest te vernietigen;
- artikel 1, leden 1, onder d), en 2, onder g), en artikel 2, leden 1, onder d) en e), en 2, onder d) en e), van besluit C(2012) 8839 van de Commissie van 5 december 2012 nietig te verklaren, voor zover zij rekwirante betreffen, en/of
- de bij artikel 2, leden 1, onder d) en e), en 2, onder d) en e), van dat besluit aan rekwirante opgelegde boeten te verlagen;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de eerste aanleg en de hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar hogere voorziening voert rekwirante vier middelen aan.

Eerste middel: het Gerecht heeft rekwirantes rechten van verdediging geschonden, door het besluit van de Commissie te bekrachtigen om LPD niet als beschuldigde bij de administratieve procedure te betrekken en in het bijzonder om de mededeling van punten van bezwaar niet aan haar te richten. Bovendien heeft het Gerecht, wanneer het LGE's middel heeft afgewezen, het evenredigheidsbeginsel geschonden bij de bepaling van LGE's zorgplicht.

Tweede middel: het Gerecht heeft artikel 101 VWEU en artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003⁽¹⁾ geschonden door te oordelen dat de Commissie de aan LGE op te leggen geldboete mocht berekenen op basis van de directe EER-verkopen via verwerkte producten die waren gerealiseerd door LGE en Philips, dus door andere ondernemingen dan LPD.

Derde middel, dat subsidiair wordt aangevoerd: het Gerecht heeft artikel 101 VWEU, artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003 en het beginsel van persoonlijke aansprakelijkheid geschonden door te oordelen dat de Commissie de aan LGE op te leggen geldboete mocht berekenen op basis van de door Philips gerealiseerde directe EER-verkopen via verwerkte producten.

Vierde middel: het Gerecht heeft het gelijkheidsbeginsel geschonden door aan te nemen dat de Commissie de methode van de directe EER-verkopen via verwerkte producten mocht gebruiken ten aanzien van LGE, maar niet ten aanzien van Samsung SDI.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB 2003, L 1, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 13 november 2015 door Bionorica SE tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 16 september 2015 in zaak T-619/14, Bionorica SE/Europese Commissie

(Zaak C-596/15 P)

(2016/C 016/30)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Bionorica SE (vertegenwoordigers: M. Weidner, T. Gutttau en N. Hußmann, Rechtsanwälte)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- mondelinge behandeling van de zaak;
- nietigverklaring van de beschikking van het Gerecht (achtste kamer) van 16 september 2015 in zaak T-619/14;
- verwijzing van de Europese Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar vordering voert rekwirante twee middelen aan:

- Procedurefouten: het Gerecht heeft zich gedeeltelijk op onjuiste feiten gebaseerd, en is zo tot een voor rekwirante nadelige onjuiste beslissing gekomen. Het Gerecht is er ten onrechte van uitgegaan dat rekwirante een levensmiddelenproducent is, die bovendien slechts met openstaande gezondheidsclaims in de zin van verordening (EG) nr. 1924/2006⁽¹⁾ te maken heeft. Daarenboven heeft het Gerecht zijn beslissing gedeeltelijk ontoereikend gemotiveerd. Het Gerecht heeft de inhoud van het schrijven van de Commissie, waarmee haar vermeende stilzitten werd beëindigd, niet uitvoerig onderzocht en is op die manier tot een onjuiste beslissing gekomen.
- Schending van het Unierecht: het Gerecht heeft ten onrechte geen rekening gehouden met de voorwaarden van artikel 265 VWEU, nu het stilzitten van de Commissie niet was beëindigd. Bovendien heeft het Gerecht verordening (EG) nr. 1924/2006, meer bepaald de artikelen 17 en 28 ervan, onjuist beoordeeld. Openstaande en toegestane gezondheidsclaims kunnen niet op gelijke voet worden geplaatst. De uit de overgangsbepalingen voortvloeiende rechtsgevolgen zijn onvoldoende voorzienbaar.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen, PB L 404, blz. 9.

Hogere voorziening ingesteld op 13 november 2015 door Diapharm GmbH & Co. KG tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 16 september 2015 in zaak T-620/14, Diapharm GmbH & Co. KG/Europese Commissie

(Zaak C-597/15 P)

(2016/C 016/31)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Diapharm GmbH & Co. KG (vertegenwoordigers: M. Weidner, T. Gutttau en N. Hußmann, Rechtsanwältin)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- mondelinge behandeling van de zaak;
- nietigverklaring van de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 16 september 2015 in zaak T-620/14;
- verwijzing van de Europese Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar vordering voert rekwirante twee middelen aan:

- Procedurefouten: het Gerecht heeft zijn beslissing gedeeltelijk ontoereikend gemotiveerd. Het Gerecht heeft de inhoud van het schrijven van de Commissie, waarmee haar vermeende stilzitten werd beëindigd, niet uitvoerig onderzocht en is op die manier tot een onjuiste beslissing gekomen.
- Schending van het Unierecht: het Gerecht heeft ten onrechte geen rekening gehouden met de voorwaarden van artikel 265 VWEU, nu het stilzitten van de Commissie niet was beëindigd. Bovendien heeft het Gerecht verordening (EG) nr. 1924/2006 ⁽¹⁾, meer bepaald de artikelen 17 en 28 ervan, onjuist beoordeeld. Openstaande en toegestane gezondheidsclaims kunnen niet op gelijke voet worden geplaatst. De uit de overgangsbepalingen voortvloeiende rechtsgevolgen zijn onvoldoende voorzienbaar. Ten slotte wordt verzoekster, anders dan het Gerecht heeft geoordeeld, door het voortdurende stilzitten van de Commissie rechtstreeks en nadelig geraakt.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen, PB L 404, blz. 9.

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 18 september 2015 — Buczek Automotive/Commissie

(Zaak T-1/08 INTP) ⁽¹⁾

(„Procedure — Interpretatie van arrest”)

(2016/C 016/32)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Buczek Automotive sp. z o.o. (Sosnowiec, Polen) (vertegenwoordiger: J. Jurczyk, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: K. Herrmann, A. Stobiecka-Kuik en T. Maxian Rusche, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verzoekende partij: Republiek Polen (vertegenwoordiger: A. Jasser, gemachtigde)

Voorwerp

Verzoek tot interpretatie van het arrest van 17 mei 2011, Buczek Automotive/Commissie (T-1/08, Jurispr., EU:T:2011:216)

Dictum

- 1) Punt 1 van het dictum van het arrest van 17 mei 2011, Buczek Automotive/Commissie (T-1/08, Jurispr., EU:T:2011:216), moet aldus worden uitgelegd dat artikel 1 van beschikking 2008/344/EG van de Commissie van 23 oktober 2007 betreffende staatssteun C-23/06 (ex NN 35/06) door Polen toegekend ten gunste van staalproducent Technologie Buczek Group, erga omnes nietig wordt verklaard.
- 2) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten.
- 3) De minuut van het onderhavige arrest wordt aan de minuut van het geïnterpreteerde arrest gehecht. In margine van de minuut van laatstgenoemd arrest wordt aantekening gedaan van het onderhavige arrest.

⁽¹⁾ PB C 64 van 8.3.2008.

Arrest van het Gerecht van 24 november 2015 — Wesergold Getränke/BHIM — Lidl Stiftung (WESTERN GOLD)

(Zaak T-278/10 RENV) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk WESTERN GOLD — Oudere nationale, communautaire en internationale woordmerken WeserGold, Wesergold en WESERGOLD — Relatieve weigeringsgrond — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Beslissing op het beroep — Artikel 64, lid 1, van verordening nr. 207/2009 — Motiveringsplicht — Recht om te worden gehoord — Artikel 75 van verordening nr. 207/2009”]

(2016/C 016/33)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG, voorheen Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG (Rinteln, Duitsland) (vertegenwoordigers: T. Melchert, P. Goldenbaum en I. Rohr, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordigers: aanvankelijk A. Pohlmann, vervolgens S. Hanne, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Duitsland) (vertegenwoordigers: A. Marx en M. Wolter, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 24 maart 2010 (zaak R 770/2009-1) inzake een oppositieprocedure tussen Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG en Lidl Stiftung & Co. KG

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) *riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG wordt verwezen in haar eigen kosten en in die van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) en van Lidl Stiftung & Co. KG in de procedures voor het Gerecht en het Hof.*

⁽¹⁾ PB C 221 van 14.8.2010.

Arrest van het Gerecht van 24 november 2015 — Commissie/D'Agostino

(Zaak T-670/13 P) ⁽¹⁾

(„Hogere voorziening — Incidentele hogere voorziening — Openbare dienst — Arbeidscontractant — Besluit tot niet-verlenging — Zorgplicht — Schending van artikel 12 bis, lid 2, van het Statuut — Motiveringsplicht — Verkeerde opvatting van het dossier”)

(2016/C 016/34)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk J. Currall en G. Gattinara, vervolgens G. Gattinara, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: Luigi D'Agostino (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordiger: M.-A. Lucas, advocaat)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie (Derde kamer) van 23 oktober 2013, D'Agostino/Commissie (F-93/12, JurAmbt., EU:F:2013:155), en strekkende tot vernietiging van dat arrest

Dictum

- 1) *Het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie (Derde kamer) van 23 oktober 2013, D'Agostino/Commissie (F-93/12), wordt vernietigd, voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken een onjuiste toepassing aan de zorgplicht heeft gegeven.*

- 2) De principale hogere voorziening wordt afgewezen voor het overige.
- 3) Het arrest D'Agostino/Commissie wordt vernietigd, voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken geen uitspraak heeft gedaan over het eerste onderdeel van het tweede middel en het verkeerdt heeft opgevat.
- 4) De incidentele hogere voorziening wordt afgewezen voor het overige.
- 5) De zaak wordt terugverwezen naar het Gerecht voor ambtenarenzaken.
- 6) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

⁽¹⁾ PB C 78 van 15.3.2014.

Arrest van het Gerecht van 19 november 2015 — Griekenland/Commissie

(Zaak T-107/14) ⁽¹⁾

[„EOGFL — Afdeling Garantie — ELGF en Elfpo — Van financiering uitgesloten uitgaven — Verordening (EG) nr. 1782/2003 — Bedrijfstoeslagregeling — Nationale reserve — Toekenningscriteria — Risico voor het Fonds — Randvoorwaarden”]

(2016/C 016/35)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Helleense Republiek (vertegenwoordigers: aanvankelijk I. Chalkias, E. Leftheriotou en A. Vasilopoulou, vervolgens M. Kanellopoulos, E. Leftheriotou en A. Vasilopoulou, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Rossi en D. Triantafyllou, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van uitvoeringsbesluit 2013/763/EU van de Commissie van 12 december 2013 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, in het kader van het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) (PB L 338, blz. 81), voor zover dit besluit betrekking heeft op de Helleense Republiek

Dictum

- 1) Uitvoeringsbesluit 2013/763/EU van de Commissie van 12 december 2013 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, in het kader van het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo), wordt nietig verklaard voor zover de Helleense Republiek een forfaitaire correctie wordt opgelegd in verband met de toekenning van rechten uit de nationale reserve en voor zover de Europese Commissie de Helleense Republiek voor het jaar 2008 een financiële correctie ter zake van de randvoorwaarden heeft opgelegd.

- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) Elke partij draagt haar eigen kosten.

(¹) PB C 129 van 28.4.2014.

Arrest van het Gerecht van 24 november 2015 — Nederland/Commissie

(Zaak T-126/14) (¹)

[„EOGFL — Afdeling Garantie — ELGF en Elfpo — Financiële correctie wegens niet opgeven van rente — Motiveringsplicht — Verplichting om rente te berekenen — Artikel 32, lid 5, van verordening (EG) nr. 1290/2005 — Gelijkwaardigheidsbeginsel — Zorgvuldigheidsplicht”]

(2016/C 016/36)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: M. K. Bulterman, J. Langer en M. Noort, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: H. Kranenborg en P. Rossi, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot gedeeltelijke nietigverklaring van uitvoeringsbesluit 2013/763/EU van de Commissie van 12 december 2013 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, in het kader van het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) (PB L 338, blz. 81)

Dictum

1) Uitvoeringsbesluit 2013/763/EU van de Commissie van 12 december 2013 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, in het kader van het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo), wordt nietig verklaard voor zover het Koninkrijk der Nederlanden daarbij een financiële correctie van 4 703 231,78 EUR is opgelegd wegens de niet-opgegeven rente in verband met vorderingen inzake te laat betaalde extra heffingen die dateren van vóór 1 april 1993 en vorderingen inzake ten onrechte betaalde uitvoerrestituties die dateren van vóór 1 april 1995.

2) De Commissie draagt haar eigen kosten alsmede de kosten van het Koninkrijk der Nederlanden.

(¹) PB C 112 van 14.4.2014.

Arrest van het Gerecht van 25 november 2015 — Ewald Dörken/BHIM — Schürmann (VENT ROLL)(Zaak T-223/14) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Nietigheidsprocedure — Gemeenschapswoordmerk VENT ROLL — Absolute weigeringsgronden — Beschrijvend karakter — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 52, lid 1, en artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening (EG) nr. 207/2009”]

(2016/C 016/37)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Ewald Dörken AG (Herdecke, Duitsland) (vertegenwoordiger: N. Grüger, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: M. Fischer, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Wolfram Schürmann (Neuhausen, Zwitserland) (vertegenwoordiger: M. Wesle, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 30 januari 2014 (zaak R 2156/2012-4) inzake een nietigheidsprocedure tussen Wolfram Schürmann en Ewald Dörken AG

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Ewald Dörken AG wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 184 van 16.6.2014.

Arrest van het Gerecht van 25 november 2015 — Masafi/BHIM — Hd1 (JUICE masafi)(Zaak T-248/14) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk JUICE masafi — Ouder nationaal woordmerk masafi — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]

(2016/C 016/38)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Masafi Co. LLC (Dubai, Verenigde Arabische Emiraten) (vertegenwoordiger: G. Hinarejos Mulliez, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: G. Schneider, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: Hd1 Ltd (Huddersfield, Verenigd Koninkrijk)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 10 februari 2014 (zaak R 119/2013-4) inzake een oppositieprocedure tussen Hd1 Ltd et Masafi Co. LLC

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*

- 2) *Masafi Co. LLC wordt verwezen in haar eigen kosten en in die van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM).*

⁽¹⁾ PB C 235 van 21.7.2014.

Arrest van het Gerecht van 25 november 2015 — Masafi/BHIM — Hd1 (masafi)

(Zaak T-249/14) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk masafi — Ouder nationaal woordmerk masafi — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]

(2016/C 016/39)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Masafi Co. LLC (Dubai, Verenigde Arabische Emiraten) (vertegenwoordiger: G. Hinarejos Mulliez, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: G. Schneider, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: Hd1 Ltd (Huddersfield, Verenigd Koninkrijk)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 17 februari 2014 (zaak R 1131/2013-4) inzake een oppositieprocedure tussen Hd1 Limited en Masafi Co. LLC

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*

- 2) *Masafi Co. LLC* wordt verwezen in haar eigen kosten en in die van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM).

⁽¹⁾ PB C 235 van 21.7.2014.

Arrest van het Gerecht van 25 november 2015 — Sephora/BHIM — Mayfield Trading (Weergave van twee verticale golvende lijnen)

(Zaak T-320/14) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk dat twee verticale golvende lijnen weergeeft — Nationaal en internationaal beeldmerk dat een verticale golvende lijn weergeeft — Relatieve weigeringsgrond — Geen verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]

(2016/C 016/40)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Sephora (Boulogne-Billancourt, Frankrijk) (vertegenwoordiger: H. Delabarre, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: V. Melgar, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Mayfield Trading Ltd (Las Vegas, Nevada, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: A. Tarí Lázaro, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 24 februari 2014 (zaak R 1577/2013-4) inzake een oppositieprocedure tussen Sephora en Mayfield Trading Ltd

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Sephora wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 212 van 7.7.2014.

Arrest van het Gerecht van 25 november 2015 — bd breyton-design/BHIM (RACE GTP)

(Zaak T-520/14) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk RACE GTP — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EG) nr. 207/2009”]

(2016/C 016/41)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: bd breyton-design GmbH (Stockach, Duitsland) (vertegenwoordigers: T. Raab en H. Lauf, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: A. Schifko, gemachtigde)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 27 maart 2014 (zaak R 1230/2013-1) betreffende een aanvraag voor inschrijving als gemeenschapsmerk van het woordteken RACE GTP

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *bd breyton-design GmbH wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 303 van 8.9.2014.

Arrest van het Gerecht van 19 november 2015 — Matratzen Concord/BHIM — Barranco Rodriguez en Barranco Schnitzler (Matratzen Concord)

(Zaak T-526/14) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk Matratzen Concord — Oudere nationale woordmerken MATRATZEN — Relatieve weigeringsgrond — Bewijs van het gebruik — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), en artikel 42, lid 2, van verordening (EG) nr. 207/2009”]

(2016/C 016/42)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Matratzen Concord GmbH (Keulen, Duitsland) (vertegenwoordiger: I. Selting, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordigers: G. Schneider en D. Botis, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniënte voor het Gerecht: Mariano Barranco Rodriguez (Sant Just Desvern, Spanje) en Pablo Barranco Schnitzler (Sant Just Desvern) (vertegenwoordiger: J. Iglesias Monravá, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 9 april 2014 (zaak R 1523/2013-1) inzake een oppositieprocedure tussen Mariano Barranco Rodriguez en Pablo Barranco Schnitzler enerzijds, en Matratzen Concord GmbH anderzijds

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.

- 2) *Matratzen Concord GmbH* wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 303 van 8.9.2014.

Arrest van het Gerecht van 19 november 2015 — North Drilling/Raad**(Zaak T-539/14) ⁽¹⁾****(„Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Beperkende maatregelen ten aanzien van Iran ter voorkoming van nucleaire proliferatie — Bevriezing van tegoeden — Beoordelingsfout — Werking in de tijd van de gevolgen van een nietigverklaring”)**

(2016/C 016/43)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: North Drilling Co. (Teheran, Iran) (vertegenwoordigers: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea en J. Iriarte Ángel, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. de Elera-San Miguel Hurtado en M. Bishop, gemachtigden)

Voorwerp

Nietigverklaring van besluit 2014/222/GBVB van de Raad van 16 april 2014 tot wijziging van besluit 2010/413/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Iran (PB L 119, blz. 65), en van uitvoeringsverordening (EU) nr. 397/2014 van de Raad van 16 april 2014 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 267/2012 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran (PB L 119, blz. 1), voor zover deze handelingen verzoekster betreffen

Dictum

- 1) Artikel 1 van besluit 2014/222/GBVB van de Raad van 16 april 2014 tot wijziging van besluit 2010/413/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Iran, en artikel 1 van uitvoeringsverordening (EU) nr. 397/2014 van de Raad van 16 april 2014 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 267/2012 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran worden nietig verklaard, voor zover zij North Drilling Co. betreffen.

- 2) De gevolgen van artikel 1 van besluit 2014/222 en van artikel 1 van uitvoeringsverordening nr. 397/2014 worden ten aanzien van North Drilling gehandhaafd tot op de datum waarop de in artikel 56, eerste alinea, van het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie bedoelde termijn voor het indienen van een verzoek om hogere voorziening verstrijkt of, indien binnen die termijn hogere voorziening is ingesteld, tot op het moment waarop de hogere voorziening wordt afgewezen.
- 3) De Raad van de Europese Unie wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 303 van 8.9.2014.

Arrest van het Gerecht van 25 november 2015 — Jaguar Land Rover/BHIM (Vorm van een auto)
(Zaak T-629/14) (¹)

[„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor een driedimensionaal merk — Vorm van een auto — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]

(2016/C 016/44)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Jaguar Land Rover Ltd (Coventry, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: F. Delord en R. Grewal, solicitors)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: I. Harrington, gemachtigde)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 24 april 2014 (zaak R 1622/2013-2) inzake een aanvraag voor inschrijving als gemeenschapsmerk van een driedimensionaal teken in de vorm van een auto

Dictum

- 1) De beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) van 24 april 2014 (zaak R 1622/2013-2) wordt vernietigd voor zover daarbij inschrijving van het aangevraagde merk is geweigerd met betrekking tot „middelen voor vervoer door de lucht of over het water” die tot klasse 12 behoren.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) Jaguar Land Rover Ltd draagt haar eigen kosten alsook negen tiende van de kosten van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM).
- 4) Het BHIM draagt een tiende van zijn eigen kosten.

(¹) PB C 361 van 13.10.2014.

Arrest van het Gerecht van 25 november 2015 — Soprema/BHIM — Sopro Bauchemie (SOPRAPUR)(Zaak T-763/14) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Gemeenschap — Woordmerk SOPRAPUR — Ouder gemeenschapswoordmerk Sopro — Relatieve weigeringsgrond — Soortgelijke waren en overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]

(2016/C 016/45)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Holding Soprema (Straatsburg, Frankrijk) (vertegenwoordiger: M.-R. Hirsch, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordigers: E. Scheffer en A. Folliard-Monguiral, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniënte voor het Gerecht: Sopro Bauchemie GmbH (Wiesbaden, Duitsland)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 14 augustus 2014 (zaak R 1370/2013-2) inzake een oppositieprocedure tussen Sopro Bauchemie GmbH en Holding Soprema

Dictum

1) Het beroep wordt verworpen.

2) Holding Soprema wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 73 van 2.3.2015.

Arrest van het Gerecht van 24 november 2015 — Intervog/BHIM (meet me)(Zaak T-190/15) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk meet me — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]

(2016/C 016/46)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Intervog (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordiger: M.-R. Hirsch, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: S. Bonne, gemachtigde)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 11 februari 2015 (zaak R 845/2014-4) inzake een aanvraag tot inschrijving van het teken meet me als gemeenschapsmerk

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Intervog wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 198 van 15.6.2015.

**Beschikking van het Gerecht van 10 november 2015 — Compagnia Trasporti Pubblici e.a./Commissie
(Zaak T-187/15) ⁽¹⁾**

(„Staatssteun — Onderneming die netwerken van autobusverbindingen in Campanië exploiteert — Door de Italiaanse autoriteiten na een arrest van de Consiglio di Stato betaalde compensatie voor openbaredienstverplichtingen — Besluit van de Commissie waarbij de maatregel onverenigbaar wordt verklaard met de interne markt — Beroep ingesteld door ondernemingen die zich in een situatie bevinden die vergelijkbaar is met die van de ontvanger van de steun”)

(2016/C 016/47)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partijen: Compagnia Trasporti Pubblici SpA (Napels, Italië), Atap — Azienda Trasporti Automobilistici Pubblici delle Province di Biella e Vercelli SpA (Biella, Italië), Actv SpA (Venetië, Italië), Ferrovie Appulo Lucane Srl (Bari, Italië), Asstra — Associazione Trasporti (Rome, Italië) en Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) (Rome) (vertegenwoordiger: M. Malena, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Armati, G. Conte en P. J. Loewenthal, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van besluit (EU) 2015/1074 van de Commissie van 19 januari 2015 betreffende steunmaatregel SA.35842 (2014/C) (ex 2012/NN), uitgevoerd door Italië — Aan CSTP toegekende extra compensatie voor de openbare dienst (PB L 179, blz. 112)

Dictum

- 1) Het beroep wordt kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) Compagnia Trasporti Pubblici SpA, Atap — Azienda Trasporti Automobilistici Pubblici delle Province di Biella e Vercelli SpA, Actv SpA, Ferrovie Appulo Lucane Srl, Asstra Associazione Trasporti en Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) dragen hun eigen kosten en die van de Europese Commissie.

⁽¹⁾ PB C 190 van 8.6.2015.

**Beschikking van het Gerecht van 10 november 2015 — Compagnia Trasporti Pubblici e.a./Commissie
(Zaak T-188/15) ⁽¹⁾**

(„Staatssteun — Onderneming die netwerken van autobusverbindingen in Campanië exploiteert — Door de Italiaanse autoriteiten na een arrest van de Consiglio di Stato betaalde compensatie voor openbardienstverplichtingen — Besluit van de Commissie waarbij de maatregel onverenigbaar wordt verklaard met de interne markt — Beroep ingesteld door ondernemingen die zich in een situatie bevinden die vergelijkbaar is met die van de ontvanger van de steun”)

(2016/C 016/48)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partijen: Compagnia Trasporti Pubblici SpA (Napels, Italië), Atap — Azienda Trasporti Automobilistici Pubblici delle Province di Biella e Vercelli SpA (Biella, Italië), Actv SpA (Venetië, Italië), Ferrovie Appulo Lucane Srl (Bari, Italië), Asstra — Associazione Trasporti (Rome, Italië) en Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) (Rome) (vertegenwoordiger: M. Malena, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Armati, G. Conte en P. J. Loewenthal, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van besluit (EU) 2015/1075 van de Commissie van 19 januari 2015 betreffende steunmaatregel SA.35843 (2014/C) (ex 2012/NN), uitgevoerd door Italië — Aan Buonotourist toegekende extra compensatie voor de openbare dienst (PB L 179, blz. 128)

Dictum

- 1) *Het beroep wordt kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Compagnia Trasporti Pubblici SpA, Atap — Azienda Trasporti Automobilistici Pubblici delle Province di Biella e Vercelli SpA, Actv SpA, Ferrovie Appulo Lucane Srl, Asstra Associazione Trasporti en Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) dragen hun eigen kosten en die van de Europese Commissie.*

⁽¹⁾ PB C 198 van 15.6.2015.

Hogere voorziening ingesteld op 11 september 2015 door Z tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 30 juni 2015 in zaak F-64/13, Z/Hof van Justitie

(Zaak T-532/15 P)

(2016/C 016/49)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirerende partij: Z (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordiger: F. Rollinger, advocaat)

Andere partij in de procedure: Hof van Justitie van de Europese Unie

Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

- de hogere voorziening ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- diensengevolge, het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie (Tweede kamer) van 30 juni 2015 in zaak F-64/13, Z/Hof van Justitie van de Europese Unie, te vernietigen;
- te beslissen overeenkomstig het inleidend verzoekschrift in zaak F-64/13;
- de wederpartij te verwijzen in de kosten;
- de rekwirerende partij alle andere rechten, middelen en vorderingen voor te behouden.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert de rekwirerende partij zes middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van de fundamentele rechten van verdediging.
2. Tweede middel, ontleend aan een verkeerde rechtsopvatting, daar het middel ontleend aan de onbevoegdheid van het klachtencomité en de onwettigheid van artikel 4 van het besluit van het Hof van 4 mei 2004 ⁽¹⁾ duidelijk in strijd met het legaliteitsbeginsel, de woordelijke uitlegging en de hiërarchie van normen van het recht van de Europese Unie, is afgewezen.
3. Derde middel, ontleend aan schending van het recht op een doeltreffend beroep in rechte, meer in het bijzonder wat de beperkte controle betreft die het Gerecht voor ambtenarenzaken (hierna: „GVA”) over de inhoud van beoordelingsrapporten uitoefent.
4. Vierde middel, ontleend aan een verkeerde rechtsopvatting, daar het GVA zich in het bestreden arrest niet heeft uitgesproken over het verzoek om maatregelen van instructie en tot organisatie van de procesgang.
5. Vijfde middel, ontleend aan de ongerechtvaardigde weigering om de gegrondheid te controleren van de door de rekwirerende partij geuite kritiek en het verzuim om rekening te houden met de standpunten van het beoordelingscomité.
6. Zesde middel, ontleend aan een verkeerde rechtsopvatting, daar het GVA in het bestreden arrest heeft geoordeeld dat de rekwirerende partij verplicht was geweest om een verzoek in te dienen in de zin van artikel 90, lid 1, van het Ambtenarenstatuut van de Europese Unie teneinde een vergoeding te krijgen voor de te late opstelling van het beoordelingsrapport.

⁽¹⁾ Besluit van het Hof van Justitie van 4 mei 2004 betreffende de uitoefening van de bevoegdheden die door het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie zijn verleend aan het tot aanstelling bevoegd gezag en die welke door de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Unie zijn verleend aan het tot het aangaan van aanstellingsovereenkomsten bevoegd gezag.

Beroep ingesteld op 11 september 2015 — Silver Plastics en Johannes Reifenhäuser/Commissie

(Zaak T-582/15)

(2016/C 016/50)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: Silver Silver Plastics GmbH & Co. KG (Troisdorf, Duitsland) en Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG (Troisdorf) (vertegenwoordigers: M. Wirtz, S. Möller en W. Carstensen, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 24 juni 2015 in zaak AT.39563, voor zover het verzoekende partijen betreft;
- subsidiair, vermindering van de aan verzoekende partijen hoofdelijk opgelegde geldboete tot een bedrag dat, gelet op het feit dat verzoekende partijen geen economische eenheid vormen, niet hoger is dan 10 % van de omzet van eerste verzoekende partij in het laatste afgesloten boekjaar vóór het besluit waarbij de geldboete wordt opgelegd;
- subsidiair, vermindering van de aan verzoekende partijen hoofdelijk opgelegde geldboete tot een bedrag dat, gelet op de afsplitsing van de machinefabriek, niet hoger is dan 10 % van de omzet van zowel eerste verzoekende partij als tweede verzoekende partij;
- subsidiair, vermindering van de aan verzoekende partijen hoofdelijk opgelegde geldboete betreffende het gebied „NWE” door het basisbedrag van de geldboete uitsluitend te bepalen op grond van de met EPS-schalen gerealiseerde omzet;
- subsidiair, vermindering van de aan verzoekende partijen hoofdelijk opgelegde geldboete betreffende het gebied „NWE” door vaststelling van afzonderlijke bedragen van de geldboete voor het productassortiment EPS-schalen en PP-schalen, rekening houdend met de verschillende periodes van de inbreuk;
- subsidiair, vermindering van de aan verzoekende partijen hoofdelijk opgelegde geldboete door vermindering van de voor de bepaling van het basisbedrag van de geldboete in aanmerking genomen omzet met een factor die naar behoren weerspiegelt dat de gedragingen van eerste verzoekende partij in het gebied „NWE” en in Frankrijk, subsidiair alleen in het gebied „NWE”, uitsluitend als uitwisseling van informatie moeten worden gekwalificeerd en niet als „hard-core”-prijzafspraken, en door af te zien van een „hard-core”-opslag voor het gebied „NWE” en/of Frankrijk;
- subsidiair, vermindering van de aan verzoekende partijen hoofdelijk opgelegde geldboete door de geldboete voor „NWE” uitsluitend op grond van de in Duitsland gerealiseerde omzet te bepalen;
- subsidiair, vermindering van de aan verzoekende partijen hoofdelijk opgelegde geldboete voor het gebied „NWE” door af te zien van een „hard-core”-toeslag, meer subsidiair door het verlagen van de „hard-core”-toeslag rekening houdend met de omstandigheid dat de inbreuken in het gebied „NWE” in vergelijking met de inbreuken in de andere geografische gebieden duidelijk een minder mededingingsverstorend karakter hadden;
- subsidiair, vermindering van de aan verzoekende partijen hoofdelijk opgelegde geldboete voor de gebieden „NWE” en Frankrijk tot een passend bedrag;
- verwijzing van verwerende partij in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters verzoeken het besluit C (2015) 4336 final van de Commissie van 24 juni 2015 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 EER (AT.39563 — Verpakkingen van levensmiddelen voor de detailhandel) gedeeltelijk nietig te verklaren.

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters zeven middelen aan.

1. Eerste middel: schending van de artikelen 7, lid 1, en 23, lid 3, van verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ in samenhang met artikel 101, lid 1, VWEU

Verzoeksters voeren aan dat de Commissie de gedragingen van eerste verzoekster in het geografische gebied Noordwest-Europa (hierna: „NWE”) ten onrechte heeft aangemerkt als „hard-core”-prijzafspraken in de vorm van één enkele voortgezette inbreuk op het gebied van de productie en de verkoop van polystyreen- en polypropyleen-kunststofschalen voor de levensmiddelenindustrie.

2. Tweede middel: schending van artikel 296, lid 2, VWEU en van artikel 2 van verordening (EG) nr. 1/2003 in samenhang met het beginsel van ambtshalve onderzoek

Volgens verzoeksters is de Commissie de op haar rustende bewijslast en motiveringsplicht niet naar behoren nagekomen.

3. Derde middel: schending van de als grondrecht gewaarborgde procedurele rechten overeenkomstig artikel 6, leden 1, 2 en 3, onder d), EVRM en de artikelen 47, lid 2, 48 en 52 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

Verzoeksters stellen dat hun recht op gelijke wapens en op een eerlijke procedure is geschonden doordat, ondanks herhaalde verzoeken, de oproeping en het verhoor van de door verzoeksters genoemde getuigen à décharge werden geweigerd, net zoals een confronterend gesprek met een getuige à charge.

4. Vierde middel: schending van de punten 24, 25 en 26 van de clementieregeling ⁽²⁾

Voorts wordt aangevoerd dat aan verzoeksters geen vermindering van de boete werd verleend op basis van de overgelegde bewijzen betreffende de verweten inbreuken in het gebied „NWE”, hoewel aan de voorwaarden was voldaan.

5. Vijfde middel: schending van artikel 23, lid 2, eerste en tweede zin van verordening (EG) nr. 1/2003, in samenhang met artikel 101, lid 1, VWEU

De Commissie heeft ten onrechte aangenomen dat verzoeksters een economische eenheid vormen en dus een onderneming in de zin van genoemde bepalingen.

6. Zesde middel: schending van artikel 23, lid 2, tweede zin, van verordening (EG) nr. 1/2003

Verzoeksters betogen dat de Commissie de voor de geldboete wettelijk voorgeschreven bovengrens van 10 % van de omzet van de betrokken onderneming heeft overschreden door op het tijdstip van het besluit waarbij de geldboete werd opgelegd de rechtsgeldige beëindiging van de deelneming van tweede verzoekster in de Reifenhäuser GmbH & Co. KG Maschinenfabrik buiten beschouwing te laten, en door bij de bepaling van de geldboete de omzet van deze afgesplitste onderneming mee in aanmerking te nemen;

7. Zevende middel: schending van artikel 23, lid 2, eerste zin, onder a) en lid 3, van verordening (EG) nr. 1/2003 in samenhang met de punten 19, 20 en 25 van de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten⁽¹⁾ en het beginsel van gelijke behandeling

In dit verband wordt gesteld dat, hoewel de structuren van de afzonderlijke kartels evenals de individuele deelname van de ondernemingen sterk van elkaar verschilden, voor alle kartels die vallen onder het besluit waarbij de geldboete werd opgelegd evenals voor alle betrokken ondernemingen, is uitgegaan van een uniform aandeel van de omzet van 16 % voor de vaststelling van het basisbedrag en van één enkele „hard-core”-toeslag van 16 %, hetgeen nadelig is voor verzoeksters.

- ⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1).
- ⁽²⁾ Mededeling van de Commissie betreffende immuniteit tegen geldboeten en vermindering van geldboeten in kartelzaken (PB 2002, C 45, blz. 3).
- ⁽³⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, onder a), van verordening (EG) nr. 1/2003 worden opgelegd (PB 2006, C 210, blz. 2).

Beroep ingesteld op 3 november 2015 — Chic Investments/BHIM (eSMOKINGWORLD)

(Zaak T-617/15)

(2016/C 016/51)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Chic Investments sp. z o.o. (Poznań, Polen) (vertegenwoordiger: K. Jarosiński, radca prawny)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Betrokken merk: gemeenschapsbeeldmerk met de woordellemen „eSMOKINGWORLD” — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 12 581 741

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het BHIM van 25 juni 2015 in zaak R 3227/2014-5

Conclusies

- vernietiging van de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 25 juni 2015 in haar geheel;
- verwijzing van het BHIM in de kosten van de procedure, daaronder begrepen de kosten van de procedure voor de kamer van beroep.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening nr. 207/2009;
 - schending van artikel 75 van verordening nr. 207/2009.
-

Beroep ingesteld op 9 november 2015 — Tractel Greifzug/BHIM — Jiangsu Shenxi Construction Machinery (Vorm van een motorisch aangedreven lier)

(Zaak T-621/15)

(2016/C 016/52)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Tractel Greifzug GmbH (Bergisch Gladbach, Duitsland) (vertegenwoordigers: U. Lüken en C. Maierhöfer, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Jiangsu Shenxi Construction Machinery Co. Ltd (Wuxi, China)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Houder van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: driedimensionaal gemeenschapsmerk (Vorm van een motorisch aangedreven lier) — gemeenschapsmerk nr. 7 033 061

Procedure voor het BHIM: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 3 september 2015 in zaak R 1658/2014-1

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing en volledige afwijzing van de vordering tot nietigverklaring;
- verwijzing van het BHIM in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009;
- schending van artikel 7, lid 1, onder e), ii), van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 10 november 2015 — Lidl Stiftung/BHIM (JEDE FLASCHE ZÄHLT!)

(Zaak T-623/15)

(2016/C 016/53)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Wolter, A. Marx en A. Berger, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Betrokken merk: gemeenschapsbeeldmerk met de wordelementen „JEDE FLASCHE ZÄHLT!” — inschrijvingsaanvraag nr. 13 510 123

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 7 september 2015 in zaak R 479/2015-4

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing,
- verwijzing van het BHIM in de procedurekosten, daaronder begrepen de kosten van de procedure voor het BHIM.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 7, lid 1, onder b), juncto art. 7, lid 2, van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 6 november 2015 — European Food e.a./Commissie

(Zaak T-624/15)

(2016/C 016/54)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: European Food SA (Drăgănești, Roemenië), Starmill Srl (Drăgănești), Multipack Srl (Drăgănești), Scandic Distilleries SA (Bihor, Roemenië) (vertegenwoordigers: K. Struckmann, advocaat, G. Forwood, barrister, en A. Kadri, solicitor)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- besluit (EU) 2015/1470 van de Commissie van 30 maart 2015 betreffende steunmaatregel SA.38517 (2014/C) (ex 2014/NN), ten uitvoer gelegd door Roemenië [arbitraal vonnis Micula/Roemenië van 11 december 2013 (kennisgeving geschied onder nummer C(2015) 2112)] (PB 2015 L 232, blz. 43) nietig verklaren;
- subsidiair, het bestreden besluit nietig verklaren voor zover het a) betrekking heeft op elk der verzoekende partijen, b) Roemenië ervan weerhoudt aan het vonnis gehoor te geven, c) Roemenië veroordeelt tot terugvordering van alle onverenigbare steun, d) alle verzoekende partijen hoofdelijk aansprakelijk stelt voor terugbetaling van steun die door eender welke van de in artikel 2, lid 2, van het bestreden besluit geïdentificeerde entiteiten is ontvangen.
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen acht middelen aan.

1. Eerste middel: het bestreden besluit is onjuist, omdat het artikel 351 VWEU en algemene rechtsbeginselen niet naar behoren op onderhavige zaak heeft toegepast.

2. Tweede middel: in het bestreden besluit is ten onrechte geconcludeerd dat de maatregel in kwestie aan de verzoekende partijen een voordeel verleende, in het bijzonder door het tijdstip waarop het vermeende voordeel was verleend onjuist te beoordelen, of subsidair door vast te stellen dat het betalen van schadevergoeding een voordeel vormt.
3. Derde middel: in het bestreden besluit is ten onrechte geconcludeerd dat de maatregel in kwestie aan de Roemeense Staat moest worden toegeschreven.
4. Vierde middel: het bestreden besluit heeft de verenigbaarheid van de vermeende steunmaatregel onjuist beoordeeld.
5. Vijfde middel: het bestreden besluit heeft de begunstigen van de vermeende steun onjuist geïdentificeerd zonder dat te motiveren, in het bijzonder door de natuurlijke en rechtspersonen te identificeren waaruit de vermeende begunstigde onderneming bestaat.
6. Zesde middel: het bestreden besluit heeft blijkgegeven van een onjuiste rechtsopvatting en heeft zijn bevoegdheden overschreden door terugvordering van de vermeende steun te gelasten.
7. Zevende middel: het bestreden besluit schendt het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen.
8. Achtste middel: het bestreden besluit schendt wezenlijke vormvoorschriften, in het bijzonder het recht om te worden gehoord, artikel 108, lid 3, VWEU en artikel 6, lid 1, van verordening 659/1999 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1, zoals gewijzigd).

Beroep ingesteld op 10 november 2015 — Spa Monopole/BHIM — YTL Hotels & Properties (SPA VILLAGE)

(Zaak T-625/15)

(2016/C 016/55)

Taal van het verzoekschrift: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, België) (vertegenwoordigers: E. Cornu en E. De Gryse, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: YTL Hotels & Properties Sdn Bhd (Kuala Lumpur, Maleisië)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Houder van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: gemeenschapswoordmerk „SPA VILLAGE” — inschrijvingsaanvraag nr. 3 841 202

Procedure voor het BHIM: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 11 september 2015 in zaak R 1954/2013-4

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het BHIM in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009;
- schending artikel 8, lid 5, van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 12 november 2015 — Hako/BHIM (SCRUBMASTER)

(Zaak T-629/15)

(2016/C 016/56)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Hako GmbH (Bad Oldesloe, Duitsland) (vertegenwoordiger: A. Marx, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Betrokken merk: gemeenschapswoordmerk „SCRUBMASTER” — inschrijvingsaanvraag nr. 12 492 617

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 1 september 2015 in zaak R 2197/2014-4

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing,
- verwijzing van het BHIM in de procedurekosten, daaronder begrepen de kosten van de beroepsprocedure.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 7, lid 1, onder c), juncto artikel 7, lid 2, van verordening nr. 207/2009,
 - schending van artikel 7, lid 1, onder b), juncto artikel 7, lid 2, van verordening nr. 207/2009,
 - schending van artikel 75 van verordening nr. 207/2009.
-

Beroep ingesteld op 12 november 2015 — Frinsa del Noroeste/BHIM — Frigoríficos Unidos (Frinsa LA CONSERVERA)

(Zaak T-634/15)

(2016/C 016/57)

Taal van het verzoekschrift: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Frinsa del Noroeste, SA (Santa Eugenia de Ribeira, Spanje) (vertegenwoordiger: J. Botella Reyna, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Frigoríficos Unidos, SA (Riudellots de la Selva, Spanje)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekster

Betrokken merk: gemeenschapsbeeldmerk met de woordelmente „FRINSA LA CONSERVERA” — inschrijvingsaanvraag nr. 11 495 728

Procedure voor het BHIM: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het BHIM van 27 juli 2015 in zaak R 2382/2014-5

Conclusies

— vernietiging van de bestreden beslissing.

Aangevoerde middelen

- prioritaire rechten op de term FRINSA en vreedzame co-existentie van de vermeend conflicterende merken op de markt en in het register;
- bekendheid van het merk FRINSA;
- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Tuum/BHIM — Thun (TUUM)

(Zaak T-635/15)

(2016/C 016/58)

Taal van het verzoekschrift: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Tuum Srl (San Giustino, Italië) (vertegenwoordiger: B. Saguatti, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Thun SpA (Bolzano, Italië)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: gemeenschapsbeeldmerk met woordelement „TUUM” — inschrijvingsaanvraag nr. 11 939 774

Procedure voor het BHIM: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 3 september 2015 in zaak R 2624/2014-1

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- de oppositie tegen de inschrijving van het aangevraagde merk voor de geclaimde waren van klasse 14 volledig en definitief afwijzen;
- het BHIM gelasten het aangevraagde merk in te schrijven;
- het BHIM en interveniënte verwijzen in de kosten, daaronder begrepen de kosten die zijn opgekomen in de procedure voor de oppositieafdeling en voor de kamer van beroep

Aangevoerd middel

- schending en onjuiste toepassing van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Infratel Italia e.a./Commissie

(Zaak T-636/15)

(2016/C 016/59)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partijen: Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA) (Rome, Italië), Ericsson telecomunicazioni SpA (Rome, Italië), Italdata SpA (Avellino, Italië), Linea Com Srl (Cremona, Italië) (vertegenwoordigers: G. M. Roberti, I. Perego, M. S. Serpone en M. Serpone, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het besluit geheel dan wel gedeeltelijk nietig verklaren;
- de Commissie in de kosten verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen het bij brief van 28 augustus 2015 meegedeelde besluit (Ref. Ares [2015]3551496) van de Europese Commissie, *Termination of grant agreement 621078 project VIRGO*.

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen vier middelen aan.

1. Eerste middel: schending van de rechten van verdediging, van het beginsel van behoorlijk bestuur, van de artikelen 41 en 48 van het Handvest en van artikel 135 van verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 (PB L 298, blz. 1) en artikel 208 van gedelegeerde verordening (EU) nr. 1268/2012 van de Commissie van 29 oktober 2012 houdende uitvoeringsvoorschriften voor verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie (PB L 362, blz. 1), en schending van de motiveringsplicht.
 - De Commissie heeft nagelaten verzoeksters te horen voorafgaand aan de vaststelling van het besluit waarbij zij heeft beslist de grant agreement te ontbinden en de teruggave van de als voorfinanciering ontvangen bedragen heeft bevolen. De Commissie heeft de rechten van verdediging van verzoeksters geschonden, alsook artikel 135 van verordening nr. 966/2012 en artikel 208 van verordening nr. 1268/2012 en de artikelen 41 en 48 van het Handvest. De Commissie heeft het besluit enkel gebaseerd op beoordelingen van externe deskundigen, en zij heeft in het besluit enkel naar die beoordelingen verwezen zonder een eigen motivering aan te voeren. De Commissie heeft aldus het beginsel van behoorlijk bestuur geschonden alsook de plicht om een afdoende motivering aan te voeren.
2. Tweede middel: onjuiste beoordelingen, schending van de motiveringsplicht en van het non-discriminatiebeginsel en van artikel 135 van verordening nr. 966/2012 en artikel 208 van verordening nr. 1268/2012.
 - De door de Commissie en haar externe deskundigen gemaakte beoordelingen, die als grondslag voor de beslissing dienen, zijn het resultaat van onjuiste beoordelingen van de feiten en van het recht en worden niet ondersteund door een coherente en afdoende motivering. De Commissie schendt eveneens artikel 135, leden 3 en 4, van verordening nr. 966/2012.
3. Derde middel: onjuiste beoordelingen en schending van het evenredigheidsbeginsel, van het beginsel van behoorlijk bestuur en het motiveringsbeginsel, van artikel 135 van verordening nr. 966/2012 en artikel 208 van verordening nr. 1268/2012 en van de *Guide to Financial Issues relating to ICT PSP Grant Agreement*.
 - De Commissie heeft het verschil in belang van de onderscheiden *deliverables* binnen het project onjuist beoordeeld, en heeft zo de plicht tot behoorlijk bestuur geschonden, alsook de desbetreffende regels voorzien in de *Guide to Financial Issues relating to ICT PSP Grant Agreement*. De Commissie heeft hiervoor evenmin een specifieke en afdoende motivering aangevoerd.
4. Vierde middel: schending van artikel 135 van verordening nr. 966/2012 en artikel 208 van verordening nr. 1268/2012 en van het evenredigheidsbeginsel, alsook van de motiveringsplicht.
 - De Commissie heeft het bevel tot terugvordering van het volledige bedrag van de voorfinanciering opgelegd, zonder rekening te houden met de relevantie van het project voor het beleid van de Unie en met de herbruikbaarheid van het werk dat het consortium heeft verricht. De Commissie heeft aldus artikel 135 van verordening nr. 966/2012 en artikel 208 van verordening nr. 1268/2012 en het evenredigheidsbeginsel geschonden.

**Beroep ingesteld op 12 november 2015 — Alcohol Countermeasure Systems (International)/BHIM —
Lion Laboratories (ALCOLOCK)**

(Zaak T-638/15)

(2016/C 016/60)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. (Toronto, Canada) (vertegenwoordigers: E. Baud en P. Marchiset, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Lion Laboratories Ltd (Barry, Verenigd Koninkrijk)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Houder van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: gemeenschapswoordmerk „ALCOLOCK” — gemeenschapsmerk nr. 8 443 301

Procedure voor het BHIM: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het BHIM van 11 augustus 2015 in zaak R 1323/2014-1

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- nietigverklaring van het gemeenschapsmerk waarvan Alcohol Countermeasure Systems (International), Inc. houder is en dat op naam van Alcohol Countermeasure Systems (International), Inc. is ingeschreven;
- verwijzing van het BHIM in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van de artikelen 8, lid 2, en 15, lid 2, van verordening nr. 207/2009, van artikel 10, lid 2, van richtlijn 2008/95 en van artikel 19, lid 2, van de TRIPs-overeenkomst; ontbreken van motivering en onjuiste opvatting van de feiten;
 - schending van artikel 57, leden 2 en 3, van verordening nr. 207/2009 en ontoereikende motivering;
 - schending van artikel 75 van verordening nr. 207/2009 en van artikel 296 VWEU en schending van de definitie van „normaal gebruik” krachtens verordening nr. 207/2009.
-

GERECHT VOOR AMBTENARENZAKEN

**Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Tweede kamer) van 19 november 2015 —
Marcuccio/Commissie**

(Zaak F-33/14)

**(Uitsluiting van de vertegenwoordiger van een partij van de procedure — Geen aanwijzing van een nieuwe
vertegenwoordiger — Verzoeker die niet meer antwoordt op de verzoeken van het Gerecht — Afdoening
zonder beslissing)**

(2016/C 016/61)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Luigi Marcuccio (Tricase, Italië) (vertegenwoordiger: Z, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit tot afwijzing van het verzoek van 20 januari 2013 waarbij om betaling van het bedrag van 700 000 EUR wordt gevraagd ter vergoeding van de materiële en immateriële schade die verzoeker heeft geleden door zijn overplaatsing naar Brussel

Dictum

- 1) Er behoeft geen uitspraak meer te worden gedaan over het beroep in zaak F-33/14, Marcuccio/Commissie.
- 2) Marcuccio zal zijn eigen kosten dragen.

Beroep ingesteld op 1 oktober 2015 — ZZ/ECB

(Zaak F-130/15)

(2016/C 016/62)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordigers: L. Levi en A. Tymen, advocaten)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank (ECB)

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van de directie van de ECB om verzoeker in het kader van de procedure voor de jaarlijkse herziening van de salarissen geen aanvullende salarisverhoging voor 2015 te geven en verzoek om vergoeding van de materiële en immateriële schade die hij zou hebben geleden

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het besluit van de directie, vastgesteld op 24 februari 2015 en aan het personeel meegedeeld op 13 maart 2015, om verzoeker voor 2015 geen aanvullende salarisverhoging te geven;
 - nietigverklaring van het besluit van 10 juli 2014 tot verwerping van het bijzondere beroep, dat verzoeker op 20 juli 2014 heeft ontvangen;
 - indien nodig, nietigverklaring van het besluit van het hoofd van de bevoegde afdeling om verzoeker niet in aanmerking te hebben genomen noch te hebben voorgedragen voor een aanvullende salarisverhoging, zoals impliciet meegedeeld bij het besluit van de directie van 24 februari 2015 en bij het besluit tot verwerping van het bijzondere beroep van 10 juli 2015;
 - vergoeding van verzoekers materiële schade bestaande in het verlies van een kans om in 2015 een aanvullende salarisverhoging te krijgen, welke schade wordt begroot op 49 102 EUR, nietigverklaring van de procedure die tot het besluit van 24 februari 2015 heeft geleid en organisatie door de ECB van een nieuwe procedure voor de toekenning van aanvullende salarisverhogingen voor 2015;
 - vergoeding van verzoekers immateriële schade, welke *ex aequo et bono* wordt begroot op 10 000 EUR;
 - verwijzing van de Europese Centrale Bank in alle kosten.
-

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL